

Çetmi

SESİ
GÖZÜ
KULAĞI
NABZI

Yıl:12 Sayı:52 Nisan - Mayıs - Haziran 2010

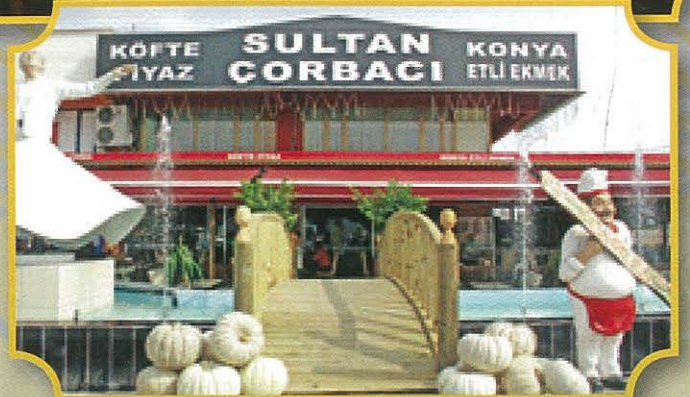

Lezzetin Sultanı

Sultan Çorbacı

7/24 HİZMET
463 20 59

Çetmi

SEŞİ
GÖZÜ
KULAĞI
NABZİ

Çetmiller
Eğitim Kalkınma ve
Yardımlaşma Vakfı Adına
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü
MEHMET BALCI

TEMSİLCİLER

Çetmi	Hüseyin Eşiyok
Anamur	Apdullah Kasap
Karaman	Mehmet Akif Akkoca
Antalya	Mehmet Ali Güven
İzmir	Ahmet Güçlü
İstanbul	Mustafa Güçlü
Bursa	Mahmut Uçar
Fransa	Baki Solmaz
88 Fransa	Bilal Balı

YAZI VE FOTOĞRAFLARINIZ İÇİN İRTİBAT

Kerim Bozdağ
0539 232 04 42
0242 426 25 73
E posta
kerim.bozdag@gmail.com
yeter1ajans@hotmail.com

ABONE VE REKLAM İÇİN

Banka Hesap Numarası

Bank Asya
Konya Mevlana Şubesi
Hesap No : 35-896375-7

ADRES

Çetmiller Eğitim Vakfı Kalkınma ve
Yardımlaşma Vakfı
Rampalı Çarşı Kat:2 No:186
Meram - Konya
cetmillervakfi@hotmail.com
konya.cetmiller.vakfi@gmail.com
Tel : 0332 351 26 67

Grafik Tasarım

Bedrek Reklam
T:0242 345 38 02
www.bedrek.com

Baskı

İhlas Gazetecilik A.Ş. - ANTALYA
T: 0242 340 50 40

Çetmi

SEŞİ
GÖZÜ
KULAĞI
NABZİ

İÇİNDEKİLER

Selam ile	2	Mustafa Öğüt'ten Örnek Davranış	29
Çetmilin Sesinden	3	Eşşe Bozdemir	30
Antalyada Çetmililer Piknik Şöleni	4	Süleyman Varol	31
Bir Bardak Çay	10	Çetmi'den Haberler	32
Hoş Bir Hac Hikayesi	12	Mavi Marmara Röportajı	34
Çetmi	14	Veysel Gökğün ile	40
Çetmi Onunla Gurur Duyuyor	16	Bedriye Akbay	42
İlk Çocuk Olmak	19	Çetmiye Hizmet	44
Eyüp Akboğa	22	Dış İşleri Bakanı Ahmet Davutoğlu	46
Bizim Köyün Güzelleri	24	Üzülmeye	47
İzmir'de Çetmililer Pikniği	27	16. Çetmililer Günü Programı	48
O Ses	28		

Selam ile...

Tam 52 saydır yayında olan dergimiz çıktığı günden bu güne adeta toplumumuzun hafızası olmuş ve yaşadığımız kimi önemli olaylar satır satır belgelenmiştir. Geçmişte yayınlanan, ama bugün elimize aldığınız bir derginin sayfaları arasında yapacağımız kısa bir gezinti bize çok şey hatırlatacaktır.

Geçmişte dergimizde yayınlanan bir fotoğraf maziye dalıp gitmemizi sağlar ve düşüncelere sevk eder. O

fotoğrafta yer alan kişi yada kişiler belki bugün hayatta değildir. Bir sevdiğimiz ve yakınımızdır. Belki annemiz, babamız yada başka bir yakınımız. Öylece bakar durur... "Bir zamanlar" der düşüncelere dalarsınız. Sanki bu günmüş gibi dün'ü yeniden yaşarsınız. Yaşadıklarınız gözlerinizin önüne gelir. Hatıralarınız hatırdaki tuttuklarınızla tazelenir ve o anda maziye dalıp gidersiniz.

Bizler, mazi, hal ve istikbal arasında gidip gelen fani varlıklarız. Dün bir rüya gibi geldi geçti. Yarının ne olacağı ve ne getireceği belli değil. Aslolan bu gün.

Bugün yaşadığımız hadiseler bizi geleceğe taşıyacak zincirin halkaları gibi birbirine ulanıp ulanıp gidiyor. Muhtelif şehirlerinden hareket ederek Çetmi'mize geldik. Burada sevdiğimizimize kavuşma heyecanını yaşıyor, daha iyi bir gelecek için her birimiz elinden gelen gayretle çalışıyor.

Vakfımız, belediyemiz ve bütün hemşerilerimiz el ele gönül gönüle geleceğimizi inşa çalışmalarında birbirleri ile adeta yarışıyor. Dergimiz bu yarışa karınca karınca da olsa bir nebzecek katkıda bulunuyorsa kendimizi mutlu addedeceğiz.

Dergilerimizin ciltlenerek muhafaza edilmesi ve gelecek nesillere aktarılması gerekmektedir. Bunun için elinde geçmiş sayıları tamam olan hemşerilerimizin dergilerini ciltlettirmelerini öneririz.

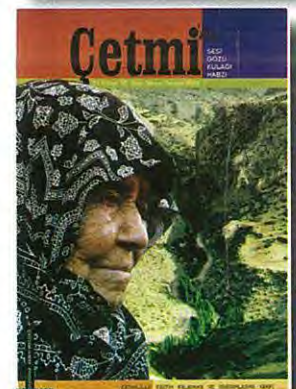
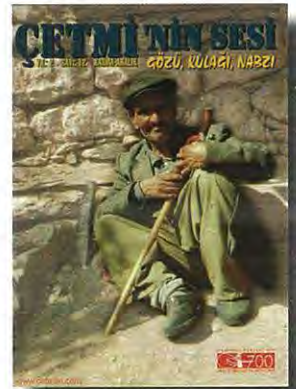
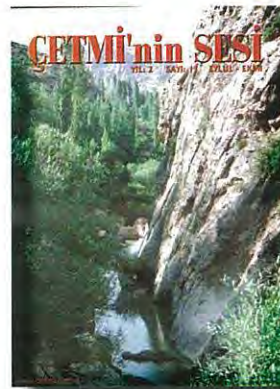
Bizler, ilk elli sayıyı beş cilt halinde toplayarak bir araya getirdik. Gördük ki, zamanla var olduğunu sandığımız kimi sayılar eksilmiş... Zar zor ciltleri tamamlayabildik. Tamamladığımız bu ciltleri Çetmililer gününde satışa arz edeceğiz. Elde edilen geliri dergimizin hazırlanması için gerekli malzemelerin alımında kullanmayı düşünüyoruz.. Bu malzemeler, başta fotoğraf makinesi, objektifler, kamera

ve ses kayıt cihazı ve bir adet taşınabilir bilgisayar (laptop) olarak belirlendi. Takdir edilmelidir ki yapılan her işin bir maliyeti vardır ve bunu karşılamak ve üstesinden gelmek bizim gücümüzü aşmaktadır. Bu olumsuzluğu aşmak için böyle bir çareye başvurduk. Netice alabileceğimizi umuyor gücü yeten hemşerilerimizi katkıda bulunmaya davet ediyoruz.

Dergimizin içerik açısından güzelleşmesi elimizdeki imkanların iyiliğine ve gücüne bağlıdır. Bizler bu gücü elde ederek yolumuza daha da güvenle devam edebileceğimize inanıyoruz. Desteğiniz ve ilginiz sürdükçe açacağımız çığırda hep beraber ilerleyeceğimizden eminiz.

"En küçük bir maddi yardımın bile ifade ettiği mânâ ve kıymet şuuruyla vakfımıza ve dergimize destek" diyor, bütün hemşerilerimizi saygıyla selamlıyor bayramınız kutluyoruz.

Kerim Bozdağ

Çetmi'nin Sesinden

Mehmet Balci

"Onun hayatı Kur'an'dı."

Değerli dostlar, yeni bir sayı ile daha beraberiz. Bizleri bu günlere kavuşturan rabbimize ham dolsun.

Bildiğiniz gibi Diyanet İşleri Başkanlığı ikibinon yılını Kur'an yılı ilan etti. Takdir edersiniz ki Kur'an yalnız bir seneye hapsedilemez. Ama bu hayırlı teşebbüs bile birçoklarımızın Kur'an'a yönelmesine vesile olabilir. Çünkü Kur'an hayatımızın kitabı. Hayat Kur'an'a göre yaşanırsa değer kazanır. Dünya ve ahiret saadetimiz buna bağlı. Onun için en çok okumamız ve anlamamız ve yaşamamız gereken kitap Kur'an.. Ama ne gariptir ki en az okunan, anlaşılmayan ve yaşamamızda yer almayan kitap olmuş.

Kur'an kitap olarak elimizde, evimizde, kızlarımızın çeyizinde, oğlumuz aldığımız hediyeler arasında ama, gönüllerimizde değil. Günlük hayatımızda esamesi okunmuyor. Gündemi o belirlemiyor. İçeriğinden haberimiz yok. Aklımıza gelirse, Cuma geceleri, kandil geceleri, bayramlarda ve Ramazanda alınız Kur'an-ı elimize. Bir yakınımız öldüğü zaman okur veya birine okuttururuz. Hatimler indiririz ölülerimize bağışlarız.. Duvardaki veya raftaki yerine tekrar kaldırırsınız. Hayata ve hayatta olanlara gelen kitab ölümler kitabı yapılmış. Koca şair Mehmed Akif bu hastalığı şöyle dile getirmiş:

"Kah açar bakarsın nazm-ı celîlîni yaprağına,
Kah okur geçeriz bir ölü'nün toprağına.
İnnemistir Kur'an bunu hakıyla bilin,
Ne mezarlıkta okunmak nede fal bakmak için."

Şunu kesin olarak bilelim ki Kur'an ölü kitabı değil, bazıların süflî emelleri için kullan-

dılan fal kitabı hiç değil. Hayat kitabı. Dirilerin hayatına yön vermesi gereken kitap.

Neden bu sene Kur'an yılı ilan edilmiş? Şu anda da ilahi rahmetin coştığı maneviyat mevsimi üç ayların içindeyiz. İnşallah Kur'an ayı Ramazana da kavuşuruz. O zaman bir özelleştiri yaparak kendi kendimize soralım. Kur'an-ı ne kadar biliyoruz, okuyoruz ve anlıyoruz? Hayatımızda hangi emir ve nehiyleri yer alıyor? Altı bin kusur olan Kur'an ayetlerinden kaç tanesini anlamıyla beraber biliyoruz? Günde kırk kere namazda tekrarladığımız Fatiha'nın anlamını biliyor muyuz? Peygamberimiz Hz. Muhammed (S.A.V)'in: "Sizin en hayırlınız Kur'an-ı öğrenen ve öğretenidir." (Buhari) Hadisini ne kadar dikkate alıyoruz? Çocuklarımızın maddi ihtiyaçlarına ve sıhhatine gösterdiğimiz titizliği Kur'an ile tanışmalarına gösterebiliyor muyuz? İlköğretim, lise ve üniversiteyi okutmak için gösterdiğimiz hassasiyeti, Kur'anı okuması anlaması konusunda gösterdik mi? Çiğparelerimizi hayata hazırlarken, meslek sahibi olması ve iyi bir kazanç yolu için gösterdiğimiz çabayı iyi bir insan ve iyi bir Müslüman olması için gösterdik mi? Evladımız için biriktirdiğimiz servetin bari bir kısmını harcayıp onun manevi dünyasını mamur etmek için çalıştık mı? Bu soruları çoğaltmak mümkün. Ama bu sorulara olumlu cevaplar vermek çoğumuz için zor.

O zaman ne duruyoruz? İşte üç aylar gibi bereketli bir mevsimin içindeyiz. Vakit geçirmeden, ölüm kapımızı çalmadan Kur'an okumaya, okuma bilmiyorsak öğrenmeye ve anlamaya bir adım atalım. Kur'an öğrenmeyi gözümüzde büyütmeyle. Ben bunu yapamam demeyelim. Bir haftada hatta üç günde Kur'an öğrenen ve öğretenler var. Yeter ki arayış içine girelim. Şeytandan Allah'a sığınıp besmeleyle işe başlayalım. Eğer biz bu konuda kararlı ve halis niyetle

bir adım atabilirsek Allah'ın yardımı bizimle beraber olacak ve melekleriyle bizleri koruyacaktır.

Hız. Aişe validemize Hz. Peygamber (S.A.V)'in ahlaki sorulduğu zaman, "Siz hiç Kur'an okumuyor musunuz? Onun ahlaki Kur'an'dır." Cevabını vermiştir.

Hız. Peygamber' (S.A.V) Kur'an'ın yaşanmış canlı bir örneği. Mealen Allah C.C. Kur'an'da "Gerçek şu ki, Allah'a ve ahiret gününe inananlar ve ananlar için Allah'ın Peygamberinde güzel örnekler vardır." (Ahzab 2) Buyrulmuştur. Bu konuda yüzlerce ayet ve hadis vardır. Bunlardan birkaç örnek:

Hız. Peygamber (S.A.V) şöyle buyurmuştur: "Kim Kur'an-ı okur ve onunla amel ederse, kıyamet günü onun anne ve babasına ziyası güneş ziyasından daha parlak bir taç giydirilir." Öyleyse Kur'an ile bizzat amel edenin ışığı nasıl olacak düşünebiliyor musunuz?" (Ebu Davut, Hakim)

Kim Kur'an-ı hıfzeder ve okur, onun helal saydığını helal kabul eder, haram saydığını haram kabul ederse, Allah onunla cehenneme müstahak ailesinden on kişiyi Cennete koyar ve şefaathçi kılar." (Tirmizi)

"Ümmetimin en faziletli ibadeti Kur'an okumaktır." (Beyhaki)

"Gerçek şu ki, Kur'an insanları doğru yola iletir. İyi ve dürüst davranışlar ortaya koyan müminlere ödülleri çok büyük olacağını da müjdelemektedir." (İsra, ayet 9)

Peygamberimiz (S.A.V)'in bir duasıyla sözlerimi bitiriyorum:

"Allah'ım Recep ve şabanı bize mübarek kıl, bizi Ramazana kavuştur." (Ahmed b. Hanbel, Müsned)

Antalya'da Çetmililer Piknik Şöleni

Antalya'da 23 Mayıs 2010 günü Döşemealtı Belediyesine ait Düzler çamı piknik alanında Çetmililer bir araya geldi.

Şölen saat 10'da başladı ve

birbirinden güzel etkinliklerle devam etti. Yemek yeme saatinin gelmesiyle birlikte kazanlarda pişen yemekler gelen misafirlere ikram edildi. Çorba, Pilav ve nohut, tatlı ve salatadan oluşan yemekler yenirken bir yandan da sahnede Çetmili çocuklar okudukları şiirlerle güzel anların yaşanmasına vesile oldular. Sunuculuğunu hemşerimiz Hüseyin Yıldız'ın başarıyla yaptığı şenliklerde vakıf başkanımız Mehmet Balcı ve Belediye başkanımız Osman arı gelen misafirlere karşı kısaca birer selamlama konuşması yaptılar.

Şölende kimi hemşerilerimiz ve yabancı misafirler birbirinden güzel türkülerle gelenleri eğlendirdiler. Murat... Mehmet Güven türkü söyledi. Niğmetullah uçar şiirlerini okudu. Semazen gösterisi şenliğe ayrı bir renk kattı. Sihirbazın birbirinden ilginç gösterileri herkesin hayretini çekti. İki devasa kukla piknik alanını sürekli dolaşarak çocukları eğlendirdi. Yöremize has ayrınlı çorba ve iki

adet tulukta yayılarak sunulan ayrılan herkesin hoşuna gitti. Çetmililer piknik tertip komitesinin aldığı koyun gelecek yıl düzenlenecek şenliklerde gelir temin etmek maksadıyla ihaleye çıkarıldı. Bir anlamda gelecek şölenin ağısı belirlendi. Açık artırmaya yoğun ilgi vardı. Hemşerimiz Mustafa Ögüt 7500 TL. vererek koyunu satın aldı. Yaptığı kısa konuşmada tüm Çetmilileri selamlayarak aldığı koyunu Vakfımıza bağışladığını ilan etti. Bu

sefer koyun vakıf yararına tekrar ihaleye çıkartıldı. Rahmetli Mahmut Usta'nın oğlu hemşerimiz İbrahim Öztürk koyunu 1500 TL'ye satın alarak vakfımıza katkıda bulundu.

Çetmililer şöleninde Filistin halkı'nda unutulmamıştı. Geliri Filistin'e verilmek üzere dondurma satışı yapıldı. Daha sonra bir hemşerimizin mermer tozlarından yapılan Esmatül Hüsnâ, Allah cc'nün 99 isminin bulunduğu güzel bir tablo ihaleye çıkartıldı. Tabloyu hemşerimiz Rahmetli Kerim Güven'in oğlu Hüseyin Güven 2100 TL'ye satın alarak Filistin halkına anlamlı bir yardımda bulundu.

Köyden gelenler, Antalya'dan iştirak edenlerle birlikte bütün Çetmililer ve özellikle çocuklar harika bir gün geçirdiler. Unutulmayacak anlar yaşandı, hatırdaki olan ve hatıra gelen isimler yad edildi. Birbirini çoktan beri görmeyen, görmesi de pek mümkün olmayan tanıdıklar geçmişlerini andılar. Çocuklar yeni

sımlar tanıyıp birbirleriyle tanıştılar. Gelmeyenlerin veya gelemeyenlerin keşke bende olsaydım diyeceği bir günün ardından herkes birbirleriyle vedalaşarak tebrikler ve temenniler ile ayrıldılar. Geride organizasyonda rol alan, zoru başarmak gibi bir saadeti yaşayan ama yorulmalar da mutlu bir tertip komitesi vardı. Onlar gelecek için kollarını tekrar sıvamışlar, son organizasyonun son işçiliğini yapıyorlardı. Tertip komitesinde yer alan Hüseyin Yıldız, Mehmet Ali Güven, Niğmetullah Uçar, Mehmet Güven ve Veysel Gökğün ile Mustafa Gökğün, Mehmet Yazıcı ve ismini sayamadığımız diğer hemşerilerimize böyle bir gün için yaptıklarından dolayı tüm hemşerilerimiz adına teşekkür ederiz.

Bu arada unutmadan söyleyelim bu etkinliklerde görünür görünmez bilinir bilinmez ama önemli katkıları ile destek veren kimi hemşerilerimiz var. Özellikle Halil Yerlikaya, Eyüp Boz, Veysel gökğün... Dede Bozdemir ve daha niceleri... Onlara da şükranlarımızı arz ederiz....

Dr. Ali Özel

Piknik dediğimiz zaman evimiz dışında sevdiklerimizle yada kanımızın kaynaştığı insanlarla yeşillik,

sulak aydınlık ve havadar bir yerlerde bir şeyler yiyip içerek hoşça vakit

geçirmek akla gelir. Bir yerlerden gelerek Antalya'yı mekan edinen insan grupları da yılda bir kere bile olsa da birbirlerini yakinen tanıyıp kaynaşmak için piknik adı altında bir araya gelerek yukarıda dediğim gibi hoşça vakit geçirmeyi tercih ederler. İşte bizim pikniğimiz de böylesi bir piknikti. Geçen yıllardaki pikniğimize bazı sebeplerden dolayı katılamamış ve üzölmüşüm. Bu senenin davetiyesi gelince ayağım yüzünden rahatsız olmama rağmen

sevgili hemşerilerimi ahbap ve arkadaşlarımı, akrabalarımı görüp dertleşip helalleşmek, kucaklaşıp kaynaşmak için gitmeye karar verdim.

Davetiyede düzler çamı yazıyordu. Piknik günü yani 23 Mayıs gelip piknik için ayaklandık. Ama yer hususunda tereddüde düştük. Çünkü düzler çamı piknik alanı çok geniş bir saha. İşte bu sırada davetiyedeki sevgili Niğmetullah'ımızın pikniğe davet şiiiri imdadımıza yetişti. Şiirin dördüncü kıtası piknik yerini

inanılmaz bir açıklıkla önümüze seriverdi. Niğmetullah şiirinde:

"23 Mayıs'ta Düzler çamında

Korkuteli yolu sağ tarafında

Ormanın içinde çamlar altında

Yerini soranlar şölene gelsin."

Diyordu. Biz ailemiz ve dünürümüzle şölen yerine hareket ettik. Piknik yerine yaklaştıkça değişik illerden gelip bizim gibi Antalya'ya mekan

tutanların piknik tabelalarını gördük. Herhalde yaz sıcakları başlamadan herkes piknik şölenlerini bitirmek istiyordu. Bizde tabelaları okuyarak ve sorarak piknik yerine ulaştık. İlk karşılaştığımız sevgili kardeşim Kerim Bozdağ oldu. Kerim her zamanki gibi güler yüzlü ve saygılıydı. Çetmi ile ilgili her şey ve yerde olduğu gibi yine oradaydı. Aceleden bir masa bulup bizi yerleştirdi. (Yanındaki nur parçası tosuncuğunu ilk defa gördüm. Allah o tosuncuklarımızın bahtını açık etsin.) Piknik alanı çok kalabalık olduğu için herkes kendine bir masa edinmenin telaşı içindeydi.

Çoktandır görmediğim toprak taşım, havataşım, sutaşım ve daha çok gönül taşım vede can taşım olan hemşerilerimle piknik boyu sarmaş dolaş olduk. Birbirimize parlayan, ışıldayan ilada sevgi dolu gözlerle baktık baktık. Yılda bir kere de olsa bir arada olmanın tadını çıkarmaya çalıştık.

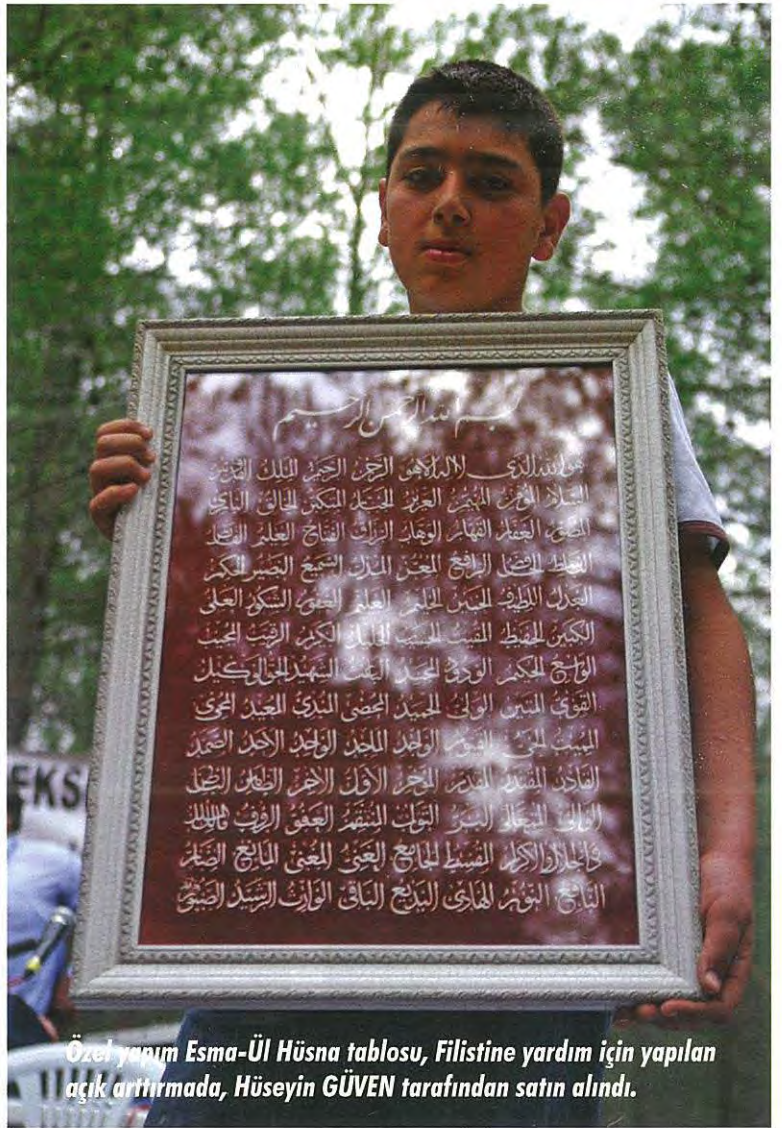
Benim gibi bir yaştan sonrakiler yeni yetişen gençlerimizi pek tanıyamıyoruz. Tabi ki onlarda bizleri tanıyamaz. Ama karşılıklı bakışlarımızla, duruş ve efendi tavırlarımızla vede gönüllerimizi saran çetmililik sevdasıyla birbirimize

GELENEKSEL KONYA TAŞKENT ÇETMİLİLER PİKNİK ÖLENİNE HOS GELDİNİZ

karşı asla yabancılık çekmedik. Karşımızdakilerin candan bakışları samimi tavırları, kimlerden olduklarını hemen hissettiriyordu. Bizler birbirimize konuşup helalleşirken iyi konumlanmış sahnede Hüseyin Yıldız'ımız, değme televizyon sunucusunu hırısından çatlatacak bir ustalıkla konuşmalar yapıp anonslar yayınlıyordu. Kırk yıllık spikermişçesine sahneye hakimdi. Bu arada sevgili çocuklarımız milli manevi ağırlıklı şiirler okuyup fıkralar anlattılar. Belediye Başkanımız sevgili Osman yeğenimizle, değerli kardeşim ve vakıf başkanımız Mehmet hocamız da gerektiği şekilde konuştular. Yapılan yumurta yarışları ve müzikli oyunlarla hepimiz güldük eğlendik. Birde benim çoktandır unuttuğum yayığa bişek atma merasimi yapıldı. Bu bişek atma olayını yani tulukta yayık yayma olayını enson taa 1955 yıllarında görmüştüm. Köylerimizde bizim çocukluğumuzda sütlerin yağı makineyle alınmazdı. Yağ ve ayran yoğurdun tuluk içinde yayılmasıyla elde edilirdi. Ve dünyanın en iyi tereyağı bu yayıklarla elde edilirdi. Bu yağların çok

Özel yapım Esmâ-ül Hüsna tablosu, Filistine yardım için yapılan açık arttırmada, Hüseyin GÜVEN tarafından satın alındı.

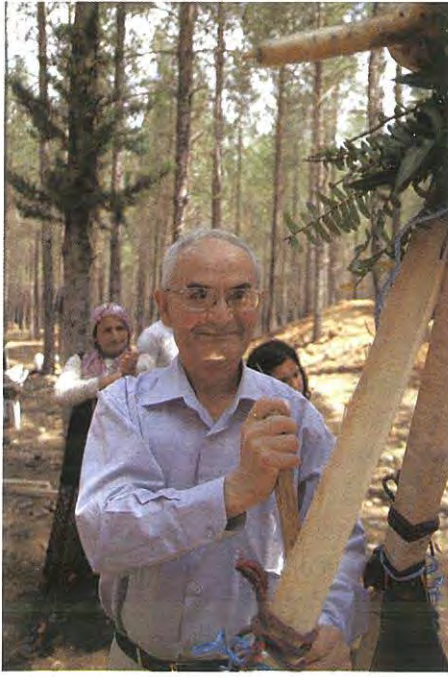
azı tavada eritildiği zaman tüm evi inanılmaz güzellikte çok güzel bir tütü sarardı. İçimine doyum olmayan yayık ayranının fazlasından bizlerin iliklerimizi oluşturan yemeklerimizin şahı tarhana yapıldı. Yalnız, yoğurda bişek öylesine cumburlop daldırılmazdı. Onun bir duası vardı. O da, "bu el benim değil, Ayşe Fatma anamızın eli" denirdi. Böylece yayıktan çok yağ çıkması için Ayşe

Fatma analarımızın ruhaniyetinden yardım beklenirdi.

Şahsen ben bu üçbin kişiden fazla ahalinin yemek işi nasıl koordine edilecek diye düşünürken birden yemek anonsu yapıldı. Bunca kalabalığa düzenli yemek dağıtıp herkesi memnun etmek kolay değildi. Ama yemek anonsuyla beraber görevli gençler birer ateş parçası

olup mekik dokumaya başladılar. Gençlerin tüm hareketleri neşeli güleç isteyerek ve samimiydi. Kimse başını dahi çevirmeden yemekler masalara sıralandı. Her şey boldu, çok güzeldi. Hele çorba o kadar güzeldi ki, kuralları hiçe sayarak iki tabak yeme yüzüzlüğünü gösterdim. Eğri oturup doğru konuşalım denmişse de, hem doğru oturup doğru konuşalım. Dar imkanlar içerisinde böylesine geniş bir kitleyi pikniğe davet edip ağırlamak kolay bir iş olmasa gerek. Fakat bizim memleketine, milletine bayrağına, inanç ve mukaddesatlarına bağlı gençlerimiz bu büyük birlikteliği hiç yüksünmeden üstlendiler. Bu bir cesaret ve fedakarlık olayıdır. Bu gençlerimizin babalarını elbette tanıyorum. Benden az yaş farklarıyla büyüktürler. Hasan ağabeyin oğlu Hüseyin Yıldız'la, Mehmet ağabeyin oğulları Veysel Gökgün ve Mustafa ile (Sultan Çorbacısı Gökpa gıda), rahmetli Hüseyin dayımın oğlu Eyüp Boz (İstanbul tente), her daim hürmet ettiğim Hasan ağabeyin Mustafa'sı, ki bu Mustafa kardeşimiz köyle ilgili cömertçe davranışları ile de hepimizin takdirini sevgisini kazanmaktadır. Rahmetli Hüseyin ağabeyin dedesiyle, ayrıca rahmetli Mahmut ve Osman

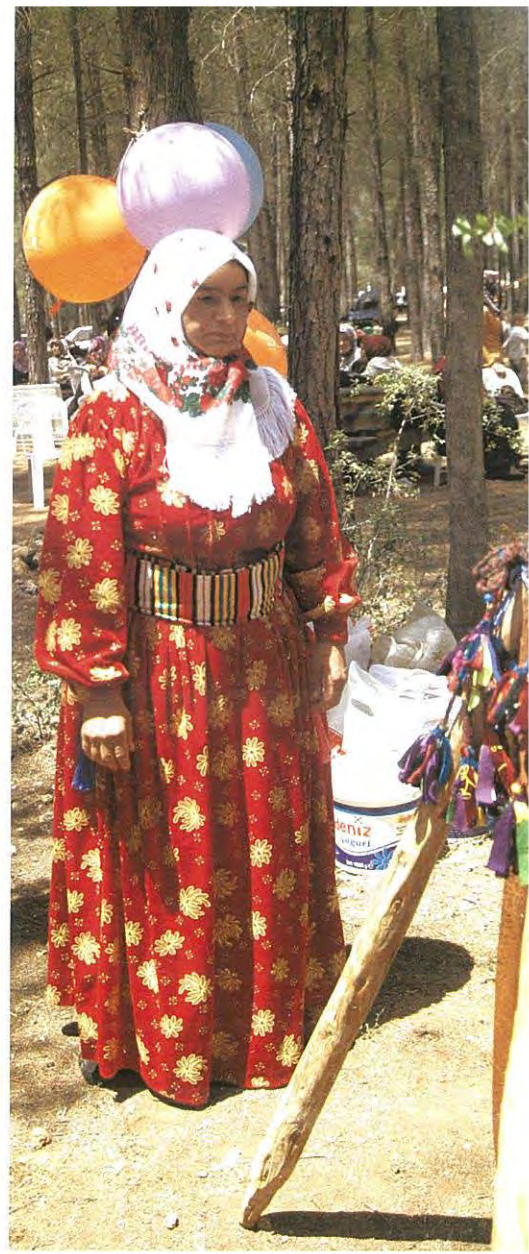
ağabeylerimde kendi dedeleriyle, değerli arkadaşım muhtar ve belediye başkanımız Yusuf Yerlikaya Halil'i ile gurur duyup iftihar edebilirler. Ayrıca Çetmi ile ilgili her iş ve zorluğa koşturan Kerim Güven ağabeyim (rahmetli) oğulları Mehmet ali, Hüseyin ve Adem'le ebedi hayatında rahatlıklar içinde olduğunu sanırım ve Allan'dan dilerim. Irza ağabeyimin Niğmetullah'ına ne diyeyim? Her defasında köyümüzün taşı toprağı havası, suyu, inişi, yokuşu, gediği, kayası taşı ile buluşturan bu değerli

kardeşime herkes bir şeyler söylese iyi olur.

Hayırlı evlatların atalarının amel defterlerini hep açık tuttukları Peygamberimizin müjdesidir. Derdim ki pikniğe gelen herkes ile ilgili yazı yazayım. Ama çok uzar. O pikniğe gönül birliğine gelen herkesi tebrik ediyorum. Çoğu benden küçük olduğu içinde gözlerinden öpüyorum ve Sultan Çorbadan çorba, Konyalımdan da etli pide yemek istiyorum.

Köylülerimiz piknikte gösterdikleri birlik ve dirliğin daha fazlasını insanın insana ihtiyacı olduğu zaman da göstermektedirler. Ölümde kalımda keder tasa düğün ve bayramlarda bizler kadar birlik ve beraberlik sağlayan başka bir grup bulamazsınız. Köyümüz insanına has bazı sitemler ve darılmalar bir tarafa bırakılır ve insana manevi desteğe ihtiyaç duyulan yerlerde adeta kenetlenilir. Acılarla nerelere ortak olunur ki, işte insanı insan yapan o günlerdir.

Piknikten erken ayrılmak durumundaydık. Onun için ayrıntılı çorba, türkü yarışmaları, tomata ve uzun bakla fasıllarını göremedik. Pikniğin bu fasıllarını da başka birimiz anlatsın.

Bir Bardak Çay

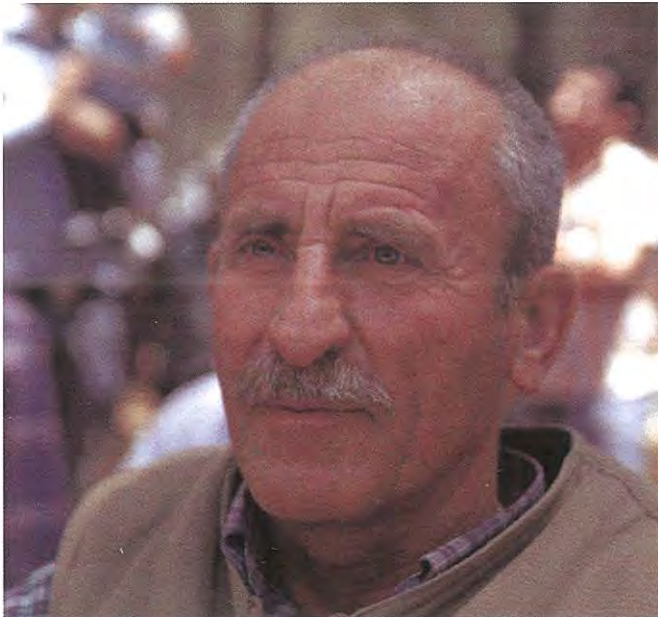

Tam olarak hangi yıl olduğunu hatırlamıyorum ama o zamanlar henüz çok küçüktüm. Köyde fakirliğin kol gezdiği yıllardı. En azından bizim için öyleydi. Bizim durumumuzda kaç kişi vardı bilmiyorum. İlkokul yıllarım başlamamıştı henüz. Babam o yıl için

Antalya'ya çalışmaya gitmemişti. Sanırım ağır işleri yapacak gücü kuvveti kendinde bulamıyordu. Babam asla boş durmayı sevmezdi. Onu tanıyanlar bilirler kış aylarında havaların açık olduğu günlerde Sığındı'ya gider, orada biraz çalıştıktan sonra dik yamaçlardan sepet olabilecek ağaç dallarından özenle babamın sırtında taşıyabileceği kadar keserdik. O dik yamaçlardan tırmana tırmana düşe kalka meşakkatli bir yolculuktan sonra köye gelirdik. Babam kesmiş olduğumuz bu dalları maharetli elleriyle yarar sonra bunlardan köfün sepet ve sele örerdik. Bizlerde meraklı bakışlarla onu izlerdik. Sonra bu örülen sepet ve selesi çok azda olsa ihtiyacı olan komşulara para veya herhangi bir şey karşılığında sattığımız olurdu. O yıllarda belkide bizim eve giren tek gelir kaynağımız buydu. O yıllarda Çetmi'de yaşamak, ayakta kalmak çok zordu bizim için. Hastalandığın zaman boğazın ağrıyorsa sıvazlanır, başın ağrıyorsa patates sarılır, karın ağrısına taş ısıtılıp ağrıyan yere konulur, bir yer iltihap kapmışsa soğan ve sabun karışımından merhem niyetine bir ilaç yapılırdı. Doktor nedir bilmez, ilacı tanımazdık. Dayanılmaz ağrılardan muzdaripsen bakkal Yaşar dayımdan bir adet Gripin yazdırıp alınırdı. Daha sonraları Dede Mehmet'in Dede Bozdemir ağbi bu işler için çağrılır o kendince askerde öğrendiği bir tedavi yöntemi uygulardı. Dede ağbi yi bile çağırarak bir lükstü. Adeta bir üniversite hastanesine gidercesine. Yine öyle sıkıntılı günlerden biriydi. Tek tesellimiz annemin dualarıydı. Ben çocuk olduğum için erkenden uyuya kalmışım. Kardeşim Abdurrezağın çığlık çığlığa ağlayan sesiyle uyandım. Annem de kardeşimle beraber ağlıyordu. Kardeşimin tek istediği bir bardak çay içmekti hepsi bu kadar. Ne kadar basit kolay bir istek değil mi? Ama yoktu, olmuyordu. Annem pekmezi çaydanlığa katıp kaynattı. Bardağa çaymış gibi döküp kardeşime verdi. Yutarmı? Bu pekmez işte deyip avaz avaz ağlamasını sürdürüyordu. Herkes yüzünü bir kenara çevirmiş çaresizlik içinde kara kara düşünüyordu. Sizlere bu hadise bugün için komik gelebilir ama o gece yaşananlar böyleydi. Annem biraz ağladıktan sonra Gani ağbim ve beni Kani dedemgile göndermeye karar verdi. Dışarıya çıktık hava yağmıyordu. Şimdiki gibi kar botları, yağmurluklar

yada kocaman şemsiyeler yoktu. Başının üzerine bir çuval yada ceket eskisi bulabilirsen ne ala.. Rahmetli ağabeyimle üzerimize birer çuval eskisi alıp dışarıya çıktık. Her yer zifiri karanlıktı. O yıllarda henüz elektrik gelmemişti köye. Ellerimize birer tomar çıra tutuşturdular onun ışığında gidiyoruz.

Çok geçmeden çırılar söndü. Nihayet düşe kalka dedemlere vardık. Fakat dedemlerin ışığı yanmıyordu. Henüz kalkmamışlardı. Dedemler normalde sahur vaktinden önce kalkarlardı. Demek ki vakit gece yarısını henüz geçmemişti.. ağabeyimle o soğuk ve yağmurlu havada dedemlerin ışığı yanana dek bekledik. Abim ayıp olur gerekçesiyle kapıyı çalmamıştı. Işık yani idare lambası yanınca cama vurduk. Dedem rahmetli "hayırdır inşallah, bu saatte kim acaba?" sesleriyle kapıyı açtı. Abim dedeme durumu anlattı. İdarenin ışığı altında dedemin gözlerinden yaşlar süzüldüğünü gördüm. Ama dedem belli etmek istemedi. Sıpalar neden kaldırmadınız diyerek bize kızmayı da ihmal etmedi. Zannederseniz istediklerimiz onlarda da fazla yoktu ki, mendilin ucuna biraz şeker biraz çay bağlanarak bize verildi. Bizim koşar adım eve dönme vaktimiz gelmişti. Biz o karanlıkta eve geldik. Kardeşim hala uyumamıştı. Annem çayı demledi. Kardeşim elindeki bardağın yarısını bile içmeden uyuyup kalmıştı. Şimdilerde yokluk ve sıkıntılar olsada bu kadar olduğunu tahmin etmiyorum. Hala bir bardak çaya muhtaç insanımız varsa aramızda bu toplum olarak hepimizin ayıbı diye düşünüyorum. Allah hiç kimseyi açlık ve yoklukla terbiye etmesin.

Hoş Bir Hac Hikayesi

Hüseyin Esiyok

Fransa'da oturan Şükrü Hasan'ın oğlu Hacı Şükrü Korkmaz'ın eşi, teyze kızım Hacı Fadime Korkmaz'ın anlattığı hoş bir sohbeti burada paylaşmak istedim.

Şükrü Korkmaz, eşi Fadime Kasım 2009 hacca gidip Kutsal topraklarda doya doya özlemlerini giderdiler. Hac dönüşünde çocukları 12 yaşındaki kızı Fatma ve 10 yaşındaki oğlu Ebubekir'i de ailecek umreye götürmeye karar verir durumu çocuklara anlatır.

Eşi Şükrü'yle geçen yıl hacca gittiklerinde hac farızasını tamamlayıp tüm ziyaretleri yaptıkları halde sadece Peygamber Efendimizin ve eskiden beri Mekke'deki hanîf ve zâhitlerin, recep ayında inzivâyâ çekildikleri; "Yaratan Rabbinin adıyla oku, İnsanı (rahim cidarına) yapışan bir hücreden yaratan. Oku! Rabbin sonsuz kerem sahibidir. Kalemle yazmayı öğretendir. İnsana bilmediklerini öğretendir. Hayır! Rabbinin bunca nimetlerine rağmen kâfir insan kendisini ihtiyaçsız zannetti diye azar. Ama dönüş elbette Rabbinedir !" ayetlerinin indirildiği mekan Cebel-i Nur'daki Hıra Mağarasını çok istediği halde ziyaret etmediğini ve sebebini yana yakıla anlattı. "Cebel-i Nur'u (Hıra Mağarasını) ziyaret etmemenin ıstırabını çekiyor ve o kadar çok istiyordum ki; o mübarek mekanları bir daha görmek gitmek için bir sebebim olsun istedim." diyor.

Hacc dönüşünde kızı Fatma ve oğlu Ebubekir'e tatilde hep beraber 10 günlüğüne Umre ziyaretine gideceklerini söylediğinde; biz oralarda nasıl vakit geçireceğiz olmaz gitmeyiz diye itiraz ediyorlar. Zar zor ikna ediyor çocukları. Çocukları ruhen hazırlamaya, ziyaret edilecek yerler hakkındaki bilgilere odaklıyor. Tatil başlar başlamaz dosdoğru kutsal toprakların yolunu tutuyorlar.

Kutsal topraklara, mübarek beldelere iner inmez Fatma ve Ebubekir'in gönüllerine düşen Allah ve Peygamber aşkı minicik kalplerini kuş olup semalarda havalandırmaya başlıyor adeta. Medine'de Mescidi Nebeviden, Mekke'de Beyrullah'dan ve diğer kutsal mekanlardan ayrılmak istemiyorlar bir türlü. Medine'de Mescidi Nebevi'yi her ziyaretten sonra otele dönüşte arkalarına hüznle bakarak uzaklaşıyorlar. Otobüse binince gözleri yine Mescidi Nebevi'den ayrılmıyor. Otobüs hareket edince (otobüsün içinde ayakta) Mescidi Nebevi ile gözleri arasına giren her bina için bu binayı neden yapmışlar buraya diye hayıflanıyorlar. Mekke'de de Beytullah'ı her ziyaretten sonra durum aynı oluyor. Nasıl olmasın ki ; adı bile insanın kalbinin titremesine sebep olan en büyük aşkın doğum yeri.

Mekke ve Medine beldelerine gidince Müslümanlar gerçek vatanlarına yeni gelmiş gibi oluyorlarmış. Gurbet ve Sıla kavramları yer değiştirmiş orada. Ana vatanlarına asla dönmek istememelerinin bir sebebi bu olsa gerek .

Sayı 10 gün çabucak gelip geçiverince Fatma ve Ebubekir'in içlerine bir hüzn çöküyor. Dönecekleri son gün İzlanda'daki yanardağdan yükselen kül bulutları yüzünden uçak seferleri 10 gün iptal edilince seviniyorlar ailecek. Ziyaretlerine yeni baştan bir daha başlayıp teneffüs ediyorlar kutsal mekanların mübarek manevi havalarını.

Ve dönüş vakti gelmiştir. Umre Organizasyon Şirketi dönüşte direkt Fransa yerine bir sürpriz yapıp İstanbul'a indiriyor uçağı. Topkapı Sayarında Kutsal emanetler ve ashab-ı kiramın büyüklerinden olan peygamber efendimizi hicret sırasında evinde misafir eden, İstanbul Surları dibindeki şehit sahâbî EBÜ EYYUB EL-ENSÂRÎ hazretlerinin kabri şerifini, Eyyüb Camisini, diğer güzel yerleri ziyaretlerine imkan veriyor.

Yolcuları Fransa'da noktalanır.

İlk hac ziyaretine niyetlenip dost ve akrabalarla vedalaşmaya başladıklarına rahmetli Veli Sulu kendilerine çok genç olduklarını söyleyerek birkaç yıl ertelemelerini tavsiye eder. Kararlı olduklarını görünce helalleşerek uğurlar. Hac dönüşlerinde Şükrü Korkmaz'ın evine gelen rahmetli Veli ağabey, kutsal topraklarda çektikleri tüm video ve fotoğrafları dikkatlice en ince ayrıntılarına kadar seyrederek ve bir özlem

başlar.

O güne kadar namaz müdavimi olmamasına rağmen kalkıp hemen abdest alarak seccade isteyip namaz kılar. Kesin kararını vermiştir oracıkta. Bu yıl mutlaka hacca gideceğim inşallah der. Demesine der ya ömrü vefa etmez. Rahmetli Veli Sulu'yu da hayırla anmış olduk bu vesileyle. Tenimiz toprak olmadan bir fırsat yakalayıp tehir etmeyelim, yapabileceğimiz hayırlı iş ve ibadetleri.

Allah (cc)'nın "Ona (Kabe'ye) bir yol bulabilenlerin, gücü yetenlerin Beyt'i hac ve ziyaret etmeleri Allah'ın insanlar üzerindeki bir hakkıdır." emri gereğince bizlere de böyle güzel ziyaretleri nasip eder inşallah.

Tabiinden alim, fazıl, muhaddis ve sûfi Abdullah bin Mübarek, hacca ifa ettikten sonra Mekke'de Harem'de yakaza halinde iken semadan iki melek gelir. Biri diğerine:

"Bu sene 600 bin kişi haccetti. Hepsinin hacca, Şam'da Ali bin Muvaffak ismindeki bir ayak-kabı tamircisinin yaptığı amelin hürmetine makbul oldu. Bu kişi hacca gitmeğe niyet etti, lakin gidemedi. Onun yaptığı bir amel hürmetine bu kadar hüccacın hacca kabul edildi" der.

Abdullah bin Mübarek uyku ile yakaza arası olan bu halden uyanınca, merak ve hayret içinde kalıp Şam kervanı ile Şam'a gitti. O zatı bulup sordu:

"Sen hacca gitmediğin halde ne amel işledin?"

Ali bin Muvaffak, Abdullah bin Mübarek gibi meşhur bir zatı karşısında görünce şaşırır. Heyecanından bayılır. Kendisine geldiğinde şöyle anlattı:

"Otuz sene hacca gitmeyi arzu eder dururdum. Eskiçilikten 300 dirhem para biriktirdim. Hac yolculuğuna niyet ettim. Hamile karım: "Komşuda et kokusu geliyor, bana bir parça et

ister misin?" dedi. Komşuma gittim. Durumu anlattım. Komşum ağladı:

"Yedi gün oldu ki, çocuklarım açtı. Yolda ölü bir hayvan buldum. Ondan bir parça kestim. Şimdi onu kaynatıp onları avutuyorum. Helal bir gıda bulamaz isem, mecburi onu yedireceğim. İsterseniz vereyim, fakat bu kaynayan et, bunlara ölümle burun buruna geldikleri için helal, size ise haramdır." dedi.

Ali bin Muvaffak devamla:

"Bunu duyunca, sanki içimden bir parça koptu. Bir bir zorlukla biriktirdiğim bu 300 dirhemi ona verdim;

"Ya Rabbi, hac niyetimi kabul et!" diye Rab-bime iltica ettim." dedi.

Bunun üzerine Abdullah bin Mübarek:

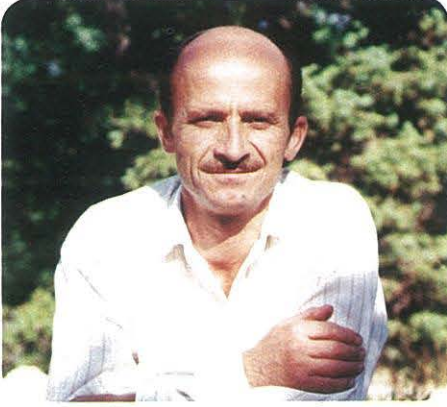
"Rabbim bana rüyada doğruyu bildirmiş!" dedi.

Bu hadise, Rahman ve Rahim olan Rabbimizin bize gösterdiği bir merhamet bereketidir. Rüyadaki zuhûratla hacdan misal verilmesi, ibadet hayatın da merhametin ne derece mühim bir rol oynadığını ifade etmektedir.

"Suretten geçerseniz, her şeyde sevgiliyi görürsünüz. Mecnun yolda garip bir köpeğe iltifat ediyordu. Halk onu kınadı. Mecnun "Siz anlayamazsınız. Bu, Leyla'nın semtinin köpeğidir, onda ben sevgilimi gördüm" der.

Çetmi

Ramazan Bayram

Aşkların sevdasında türküsün
Hastaların derdinde dermansın
Kışın soğukunda yazın sıcakında
Ruhunda serinliksin sen Çetmi

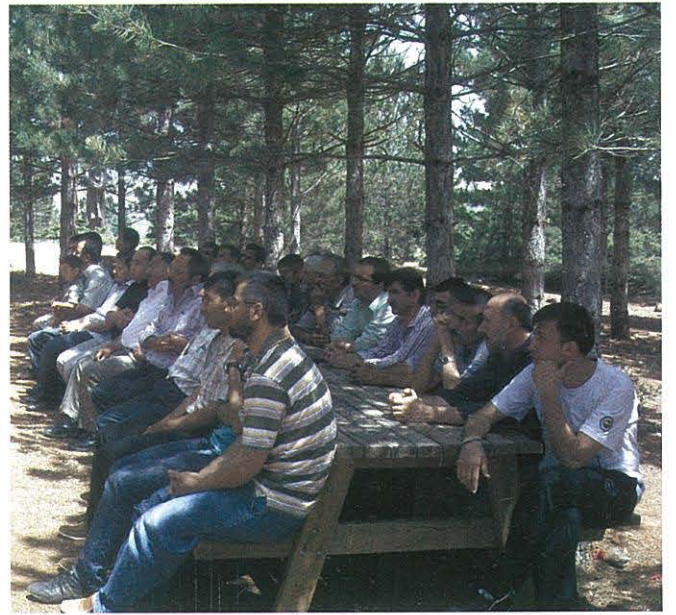
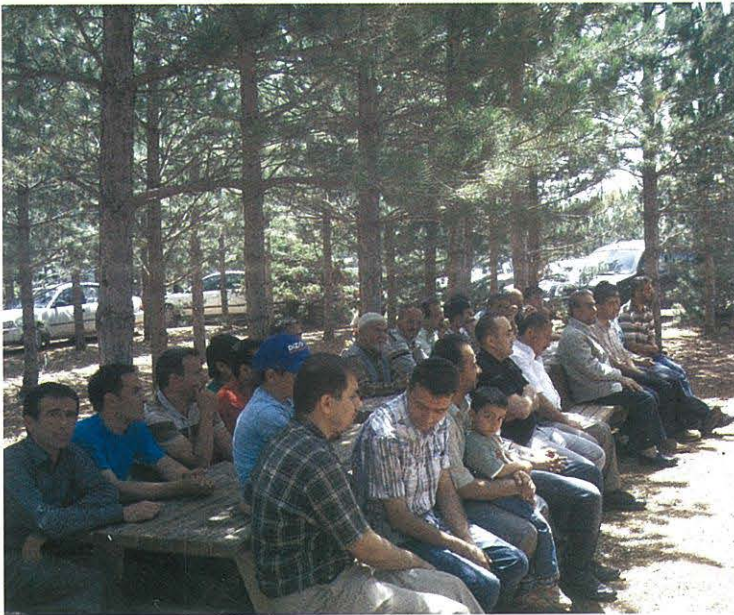
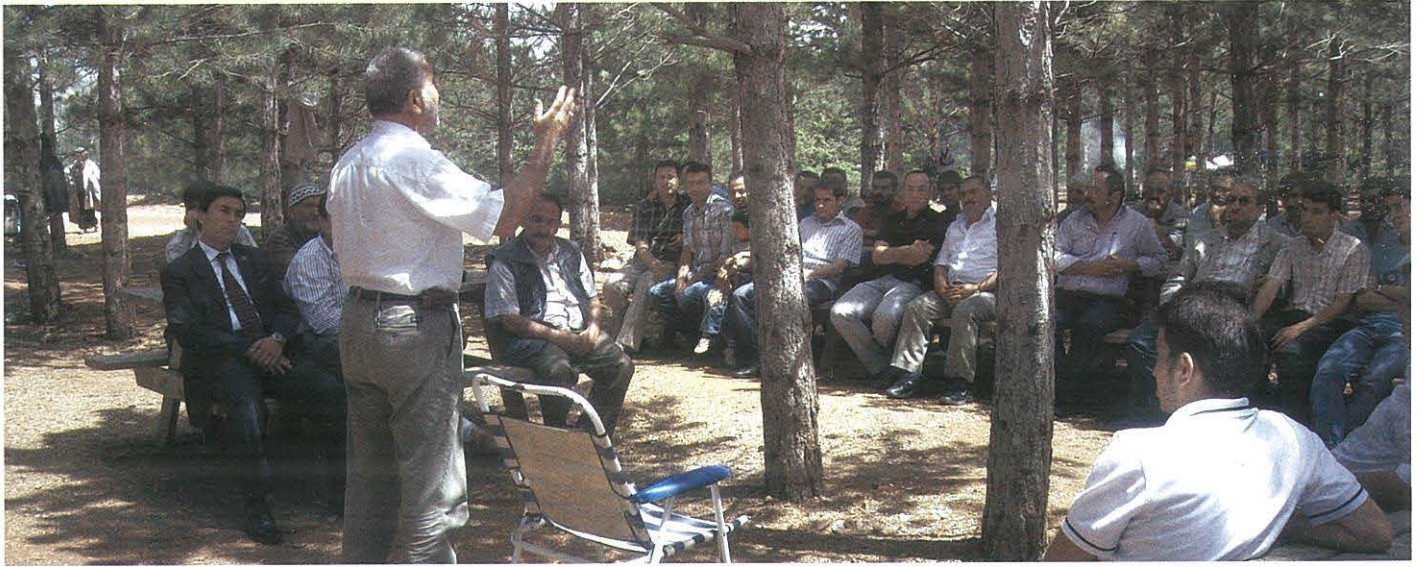

Ne güzel olur kışın karda kaymak
Bahar gelince sarı çiçekleri toplamak
Yazın koca ardıcın dibinde oturmak
İnsana ömür verensin sen Çetmi

Garip Ramazan
her zaman gelemiyor sana
Sakın seni sevmeyişimi sanma
Engeller sıralıyor kader yollarına
En büyük sevdam sensin benim güzel Çetnim.

13 Haziran 2010 günü Konya'da her yıl tekrarlanan çetmililer gününe katılan hemşerilerimiz

Çetmi Onunla Gurur Duyuyor

-Dede Bozdemir-

Dede Bozdemir ismi etrafında söylenecek çok şey vardır ama, birçoğumuz vakfımıza bir daire bağışlaması vesilesiyle ismini duyduk, adını andık. O, ömrü boyunca yaşadığı her yerde içinde bulunduğu topluluğa şu yada bu şekilde daima tevazu ile hizmet etmeyi başarmış ender Çetmililerden birsidir. Herhangi bir cenazede, yada camide onun okuduğu Kur'an-ı kerimi huşu ile dinleme şansını yakalamışsanız ne demek istediğimizi daha iyi anlarsınız. Düğünlerde, toplantılarda yada önemli gecelerde beraat kandillerinde onun söylediği ilahi ile bir başka alemlere dalar gidersiniz. İçinizden tarifini yapamadığınız bir hisle

söylediği ilahiye eşlik edersiniz:
**"Açan çiçeklere meyve,/ Veril-
 mıyor Muhammedsiz./ Hak'tan
 gelen derde deva, / Bulunmuyor
 Muhammedsiz./ Fakir kulun sana
 asi,/ Silinmez kalplerin pası. / Gö-
 nüllerde Allah aşkı, / Bulunmuyor
 Muhammedsiz./ Çok meşgul ol
 Kur'an ile, / Seherlerde figan ile,
 / Son nefes de iman ile, / Ölü-
 müyor Muhammedsiz. / Uzak
 cennetin yolları, / Kılar muttaki
 kulları, / Cennette hurma dalları, /
 Eğilmiyor Muhammedsiz." ***

Dede Bozdemir deyince
 bir çırpıda aklımıza gelenleri
 sıralayıverdik. Onu tanıtalım
 istedik ama, "şöhret afettir"
 ölçüsü gereği kendisinden
 bahsedilmesine pek sıcak
 bakmadı. Biz ne yapıp edip
 derleyebildiklerimizle kendisini
 tanıtalım istedik. Hayırda
 yarışanları insanları, başkalarına
 örnek olması açısından tanıtmakta
 bizim görevimiz değil mi. İşte biz
 de onu yapmaya çalıştık.

Dede Bozdemir'in üç erkek
 bir kız evladı var. Oğlu Sıdık,
 hemşerimiz Kadir Öğüt'ün kızı

ile evli, Fatih ise yine hemşerimiz
 Emin Bakdemir'in kızıyla evli,
 Soner ise Anakara'lı bir hanımla
 evli. Kerimesi Fatimana ise
 Antalyalı bir bey ile evli.

Baba tarafından sülale
 olarak Topal Dedegil, ana
 tarafına da Eminler olarak
 bilinirler. Yakınlarda rahmetli olan
 annesi Dede Eşşe olarak bilinir.
 Dede Eşşe'nin annesi Havva,
 aslen Başdere'den köyümüze

gelin gelmiş.

1954 Çetmi doğumlu.
 İlkokulu Çetmi'de bitirdi. Çetmi'de
 Hacı İmam Ahmet rahmetlinin
 önünde bir yıl, bir dönemde
 Alata'da Kuran Kursunda okudu.
 Okul yıllarından sonra her
 Çetmili gibi oda büyük şehirlerin
 yolunu tuttu ve Antalya'ya geldi.
 Antalya'da lokantada bulaşık
 yıkamakla iş hayatına atıldı ve
 takip eden yıllarda garsonluk

yaptı. Lokantacılık işlerinden sonra İnşaat işçiliği, ustalığı. Daha sonrada 1985 – 1990 yılları arasında Antalya'da pastane açıp işletti.

1990 Sonrasında da Müteahhitliğe başladı ve halen Antalya'da bu işe devam etmektedir. Çetmi'de kendine Merkez caminin yakınında

Tekavitlerin evinin yanında belediyeden almış olduğu arsa'ya ev inşaatını yapmaktadır.

Kuran Kursunda okuması, her Çetmili gibi maneviyata meyli sebebiyle güzel ilahi söylemekte, aşırı şerif tilavet etmektedir. 1970 li yıllarda Konyalılar Camiinde cemaat, mahalle halkı ve bir çok hemşerimizle birlikte fahri müezzinlik ve imamlığıyla da tanınır.

2009 Yılında Çetmililer gününde Vakfımıza bir daire bağışlayarak dünyalık mallarını bağışla temizlemiş ve ukbaya da yatırım yapmıştır. Yapılan yardımların "kimden geldiğinin gizli olması en değerli olanıdır. Kendisi : "Sağ elin verdiğini sol elin bilmemesi gerektiğini", yani yapılacak yardımların, yardım yaptığımız kişiyi incitecek şekilde yapılmaması gerektiğini en iyi bilenlerdedir. Fakat geçen yıl Çetmililer gününde yardımını açıktan yapması, durumu iyi olan diğer hemşerilerimizi de teşvik ve hayırla yarışınız hadisi şerifine muvafık şekilde olmuştur.

Hemşerimiz Dede Bozdemir, "Vakfın ayakta kalmasının; her Çetmilinin mali durum nispetinde yardım yapmasına bağlı olduğunu düşünmektedir."

Kendisine, bütün Çetmililer ve vakfımız adına teşekkür ediyor, açtığı çığırda ilerleyeceğinden emin olduğumuz evlatlarına ve tüm sevenlerine saadetler diliyoruz.

(Şiir Yazarı :Zehra Çelik)

İlk Çocuk Olmak

Seref Çilek

Sevgili Dostlar; Hayatın ilkleri vardır ya unutamadığımız. İlk oyuncağımız, ilk arkadaşımız,

kazandığımız ilk para. Okula başladığımız ilk gün, işe gittiğimiz ilk gün, aileden ayrıldığımız ilk gün gibi. İlkler çok ciddiye alınır, çok özen gösterilir, hiçbir kötü niyet hile olmadan en iyi şekilde karşılanır. Buna rağmen hatalar yapılır ve sonraları hüzünlü hüzünlü yâd edilir.

İlklerin en önemlilerinden biri de ailenin birinci çocuğudur. İlkler en çok hatanın yapıldığı deneme yanılma olaylarıyla doludur. Annenin anneliği, babanın babalığı yeni öğrendiği ortamda çocuk çocukluğunu yaşamadan büyür. Bu bahtsız çocuk ana babanın acemiliğine geldiği için sıkıntılı bir çocukluk geçirir. Ömür boyu bu sıkıntıların izlerini taşıyarak ruhumda. Çocuk ana babanın önceden zihninde çizdiği çizgiden yürümeye zorlanır. Çocuğun yetenekleri, ilgi alanları, kapasitesi hiç önemli değildir. Onun farklı bir kişi olduğu, kendine ait duygu ve düşünceleri olduğu dikkate bile alınmaz. Kendinden bir parça gibi, bütün komutlarını yerine getiren robot gibi görünür ana baba. Gerçekleştiremediği uhdelerini

onun üzerinde gerçekleştirmek isterler. Yanlışların farkına varıldığı zaman da iş isten geçmiş olur.

Bilgisizlik ve beceriksizlik birleşir acemiliği meydana getirir. Ana baba sahip olduğu bilgi ile doğru olduğuna inandığı bütün kuralları tavizsiz uygular. Kimsenin uyarısını dikkate almaz. Kendi doğrularını geleceğe yatırılan sermaye olarak görür. Ağır sorumluluklar yükler küçücük yavruya. Birden kendini hayatın ortasında büyümüş olarak bulur çocuk. "Sen büyüksün, senin akıllı olman lazım. Kardeşine örnek olman gerekir. Büyükler küçükleri idare eder, hoş

görür. Kardeşlerin senin açtığın çığırda yürüyecek, onlara örnek ol." denir. Bir de kardeşlerin yetiştirilmesi yüklenir küçücük omuzlarına.

Sürekli baskı ve kontrol altında büyüyen çocuk; ya kendine güveni olmayan, her söylenene boyun eğen, büyüklerinden emir bekleyen, ezilmiş biri olarak yetişir ya da her fikre, öneriye karşı çıkan aksi biri olarak yetişir. Ana baba çok şey öğrenmiş ve deneyim sahibi olmuştur artık. İkinci çocuk daha şanslıdır birinciden. Deneyimli kişilerin elindedir. Eğer üçüncüsü ve devamı varsa, onlar için çaba sarf etmeye gerek

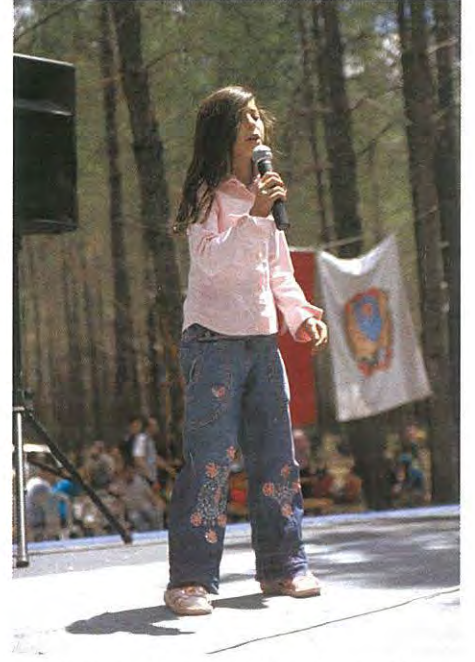

yok Her şey kendiliğinden olur, otomatikçe bağlanmıştır.

Hâlbuki çocuğun kapasitesinin üstünde beklentiye girmek, sınırlarını zorlamak ruhunda onarılmaz yaralar açabilir. Dikkatli olmak gerek. Ana babanın görevi; Çocuğa baskı yapmak hayatı

öğretmek değil, yardımcı olmak, hayatı sevdirmektir. Yaşama sevinci, yaşama coşkusu aşılamaktır. İyi bir eğitim vermek, geleceğe hazırlamaktır. Gençlerin en çok şikâyet ettiği konu aile baskısıdır. Ancak en fazla arkadaş baskısından etkilenirler. Ana baba otoritesinin dayandığı temel, sevgi ve bilgi olmalı. Otorite güç, tehdit, ceza ve korkuya dayanırsa çocuk aileden uzaklaşır. Çocuğa kendi aklınız, bakış açınız ölçüsünde değil; onun aklı ve bakış açısı ölçüsünde yaklaşılmalı. Çocuk kendine yakın bulduğu, kendini anladığına inandığı kişilere yakınlaşır.

Çocuğu dünyada en iyi ana babası yetiştirebilir. Hoşgörölü olmakla lakayt olmayı, otoriter olmakla baskıcı olmayı ayırt etmek dengelemek gerekir. Hoş görölü olmak kolay, disiplinli ve kararlı olmak zordur. Çocuğa karşı gösterilen ilgi ve yaklaşım, onun hayatı boyunca başkalarına göstereceği davranışları belirler. Çocuğa sürekli nasihat vermek, konuşmak yerine onu dilemek daha yapıcı bir davranıştır. Çocuğunuzun yaramazlığını saygısızlık olarak değerlendirmek yanlıştır. Yaramaz çocuk zeki çocuktur. İyi yönlendirilmesi gerekir. Sinirle yapılan uyarılar açık ya da

gizli tepki oluşturur. Çocuk, suçlanmadan, eleştirilmeden, utandırılmadan eksiklerinin tamamlandığını görürse aileye bağlılığı güçlenir. Her eser üzerinde ustasının izlerini taşır.

Ana baba kendine çekidüzen verdiği zaman, çocuk da çekidüzen verir.

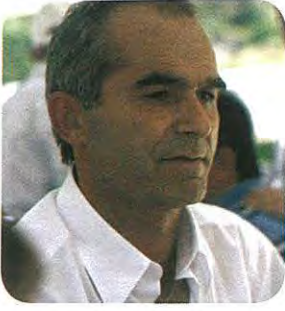
Böylece toplum da kendine çekidüzen vermiş olur. Aile huzurlu olduğu zaman toplum da huzurlu olur. Kötülükler de iyilikler de bulaşıcıdır sevgili dostlar. Halil CİBRAN'ın beğendiğim bir şiiri ile veda etmek istiyorum. Hoşça kalın...

Çocuklar

Çocuklarınız sizin çocuklarınız değil,
Onlar kendi yolunu izleyen Hayat'ın oğulları ve kızları.
Sizin aracılığıyla geldiler ama sizden gelmediler
Ve sizinle birlikte olsalar da sizin değiller.
Onlara sevginizi verebilirsiniz, düşüncelerinizi değil.
Çünkü onların da kendi düşünceleri vardır.
Bedenlerini tutabilirsiniz, ruhlarını değil.
Çünkü ruhlar yarımadadır;
Siz ise yarını düşüncelerinizde bile göremezsiniz.
Siz onlar gibi olmaya çalışabilirsiniz ama sakın onları
Kendiniz gibi olmaya zorlamayın.
Çünkü hayat geriye dönmeyiz, dünle de bir alışverişi yoktur.
Siz yaşarsınız, çocuklarınız ise sizden çok ileriye atılmış oklar.
Okçu, sonsuzluk yolundaki hedefi görür
Ve o yüce gücü ile yayı eğerek okun uzaklara uçmasını sağlar.
Okçunun önünde kıvrıncı eğilin
Çünkü okçu, uzaklara giden oku sevdiği kadar
Başını dimdik tutarak kalan yayı da sever.

Halil CİBRAN

Eyüp Akboğa deyip şöyle bir duracaksın. Sizin için ne ifade eder bu isim ben bilemem ama benim için çok şey ifade eder. Çocukluğundan itibaren çekmediği çile kalmamış bir Çetmi'li. Ben çok küçücük bir çocukken babasının bizim eve babamı ziyarete geldiği bir zamanda, sokaktan onun peşine takılıp eve geldiğimi hatırlıyorum. Yoksa onu beni getirdi burasını bilmiyorum. Yalnız boyum onun ayağına giydiği körüklü çizmeden biraz daha büyük olabilir. Babamla ne konuştular tabi ki bilmiyorum ama onun silueti beynime kazınmış ve orada öylece hatırası her dem taze bekleyip duruyor...

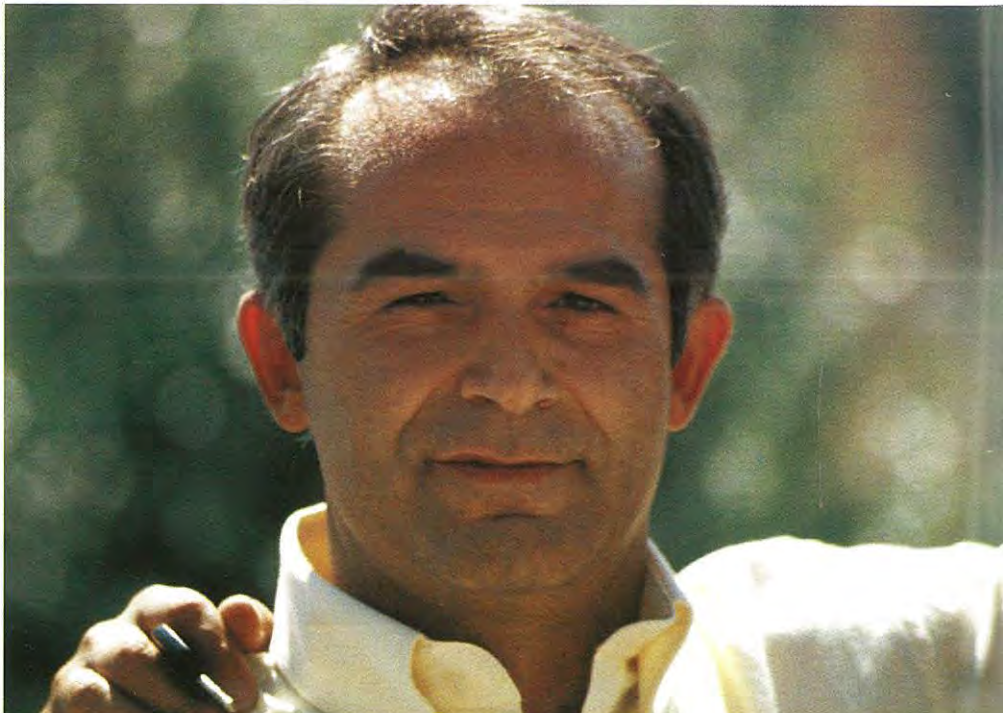
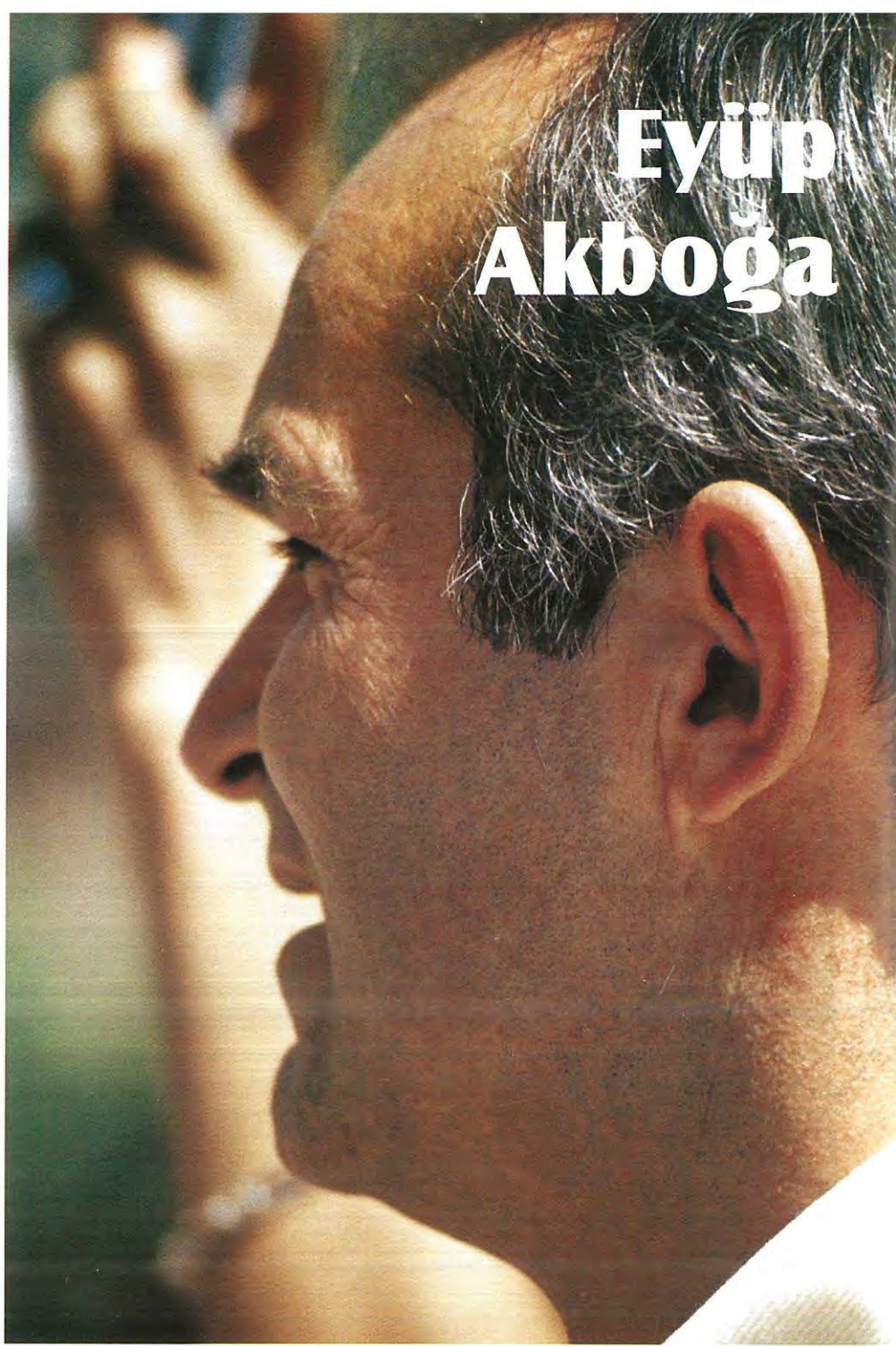
Eyüp, babası rahmetli olduktan sonra yetim büyüdü. Her Çetmili gibi oda Antalya'nın yolunu tuttu. İnşaatlarda çalıştı çabaladı. Annesi rahmetlinin elim bir hastalığa yakalanması üzerine onun sağlığı için hastane kapılarını yıllarca aşındırdı durdu.

Sonra bir şekilde Fransa'ya gitti. her şeye rağmen orada tutunmasını bildi. Mücadeleye devam kararlılığında tuttuğunu koparan bir azimle çalıştı. Kazandı da. Onun kazanması demek sevdiklerine bakması, yardıma muhtaç insanlara yardım demekti. Oda öyle yaptı. Türkiye'den bir izin dönüşü Kaşınhanı'nda eşi ile birlikte trafik kazası geçirdi. O kaza vesilesiyle büyük maddi kayıplar yaşadı. Fransa'daki işi altüst oldu. Türkiye'deki faaliyetleri aksadı. Ama Eyüp bütün bu meselelerle mücadele etmesini bildi ve ayakta kalmayı başardı. Şimdilerde aynı mücadeleye kaldığı yerden kesintisiz devam ediyor.

Eyüp tabii ki yukarıda saydığımız özelliklerden ibaret bir kişi değil. Onun bendeki çağrışımları çok farklı ve değişik. Dostluğundan vazgeçilemeyecek bir insan. Yaptığı bütün işlerde iyi niyet ve fedakârlık ön plandadır. Sadece kendisi için çalışıp çabalamaz. Onun etrafındakilerin, sevdiklerinin her türlü meselesi ile, uzak yakın hiç fark etmez, muhakkak ilgilenir. Arkadaşlığı, samimiyeti, Çetmi bağlılığı onda vazgeçilmez bir tutkudur.

Onun yaptığı bütün işlerde başarılarının devamını temenni ediyor, ailesi ve çocukları ile her daim mutlu olmasını temenni ediyoruz.

Eyüp Akboğa

*Muhterem Hemşerilerimizin
Mübarek Ramazan Bayramı'nı Tebrik Eder,
Memleketimize ve İslam Alemine
Hayırlar Getirmesini Dileriz.*

Mehmet BALCI
Vakıf Başkanı

Osman ARI
Belediye Başkanı

Bizim Köyün Güzelleri

Saçlarını tarar yana
Bizim köyün güzelleri
Bir o yana bir bu yana
Gezer bizim köyün güzelleri

Kaşlar kara gözler ela
Ne güzel yaratmış Mevla
Ellerine yakmış kına
Bizim köyün güzelleri

Adı Ayşe Fatma Zeynep
Kimi huri kimi melek
Her yığide biri gerek
Bizim köyün güzelleri

Dağdan gelir yorgun argın
Kaderine küskün dargın
Muradına erer bir gün
Bizim köyün güzelleri

Pınardan doldurur suyu
Hepsinin güzel huyu
Osmanlıdan gelir soyu
Bizim köyün güzelleri

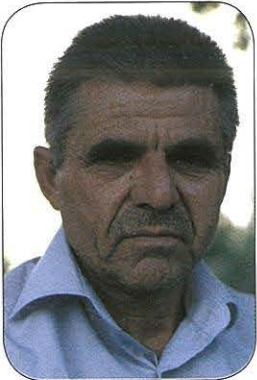
Güzel yaratmış yaradan
Simasını vermiş gülden
İnciyle süslenmiş gerdan
Bizim köyün güzelleri

Kimi yeğen kimi torun
Onun için gururluyum
Gelir olur gider bir gün
Bizim köyün güzelleri

Güzel gözler şirin sözler
Kem gözler etmesin nazar
Anasının gülü kızlar
Bizim köyün güzelleri

Aşıkare olur düşler
Ayrılığa hazır göçler
Çeyizini kendi işler
Bizim köyün güzelleri

Bu günleri yarınları
Mutlu olsun her anları
Dostlarımin torunları
Bizim köyün güzelleri

Halis Yazıcı

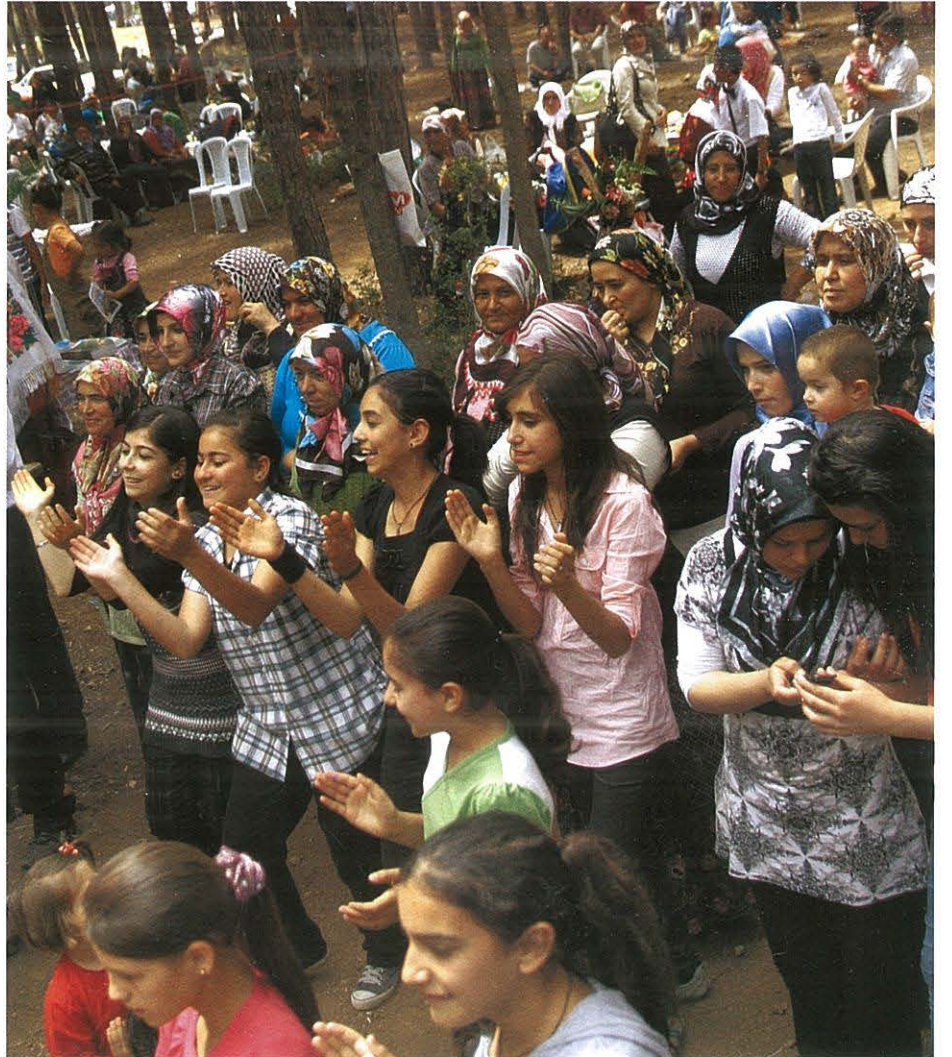
Kaşlar hilal yaya benzer
Güzel yüzler aya benzer
Hepsi bizim soya benzer
Bizim köyün güzelleri

Boğaziçi'nin gülleri
Şakıyor dilleri
Kur'an kursu bülbülleri
Bizim köyün güzelleri

Bahçeye gül eker diker
Kimi evli kimi bekar
Yaşmağına güller takar
Bizim köyün güzelleri

İnci gibi dişleri var
Onbeş yirmi yaşları var
Hayalleri düşleri var
Bizim köyün güzelleri

Yola revan olmuş gider
Hayallere dalmış gider
Bahçeden gül dermiş gider
Bizim köyün güzelleri

Güzeller başımda tacım
Gönül hasta yok ilacım
Anan olsun anam bacım
Bizim köyün güzelleri

Aşk ateşinin külüyüm
Hep yazarım budur huyum
Sizinle güzeldir köyüm
Bizim köyün güzelleri

Aşka düşünce söylerim
Hem yazarım hem derlerim
Sizlere dua eylerim
Bizim köyün güzelleri

Dede nine torunları
Gönülleri sevgi dolu
Anaların nazlı gülü
Bizim köyün güzelleri

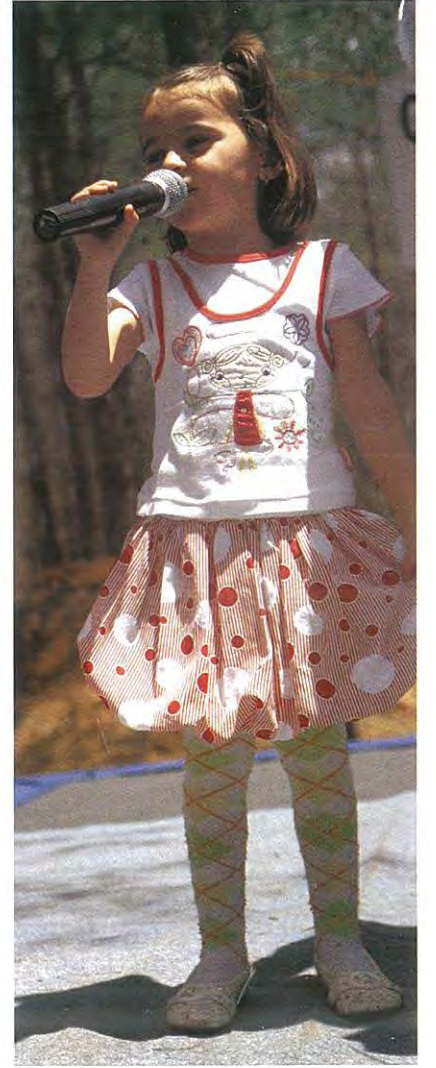
Yokuşlardan indim düze
Yorgun düştüm geze geze
Selam olsun bizden size
Bizim köyün güzelleri

Lutfeylesin güzellere
Düşmesin halden hallere
Gitmesin yaban ellere
Bizim köyün güzelleri

Öten bülbülün kasti ne
Her dem konar gül üstüne
Yazdım güzeller üstüne
Bizim köyün güzelleri

Yazdım güzel deyi deyi
Bilmem kötü bilmem eyi
Adım hatırlansın deyi
Bizim köyün güzelleri

Çetmi'nin baharı yazı
Güzel anaların kızı
Halis dede sever sizi
Bizim köyün güzelleri

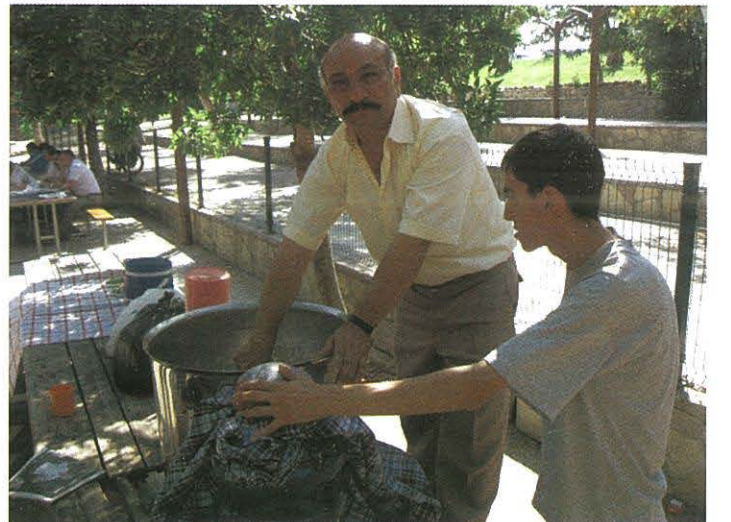

İzmir'de Çetmililer Pikniği

Her yıl İzmir'de yapılmakta olan Çetmililer dostluk ve hoşgörü şöleni 13.06.2010 pazar günü Buca gölet piknik alanında yapıldı. Piknik saat 10:00 da kahvaltı ile başladı...

**13 Haziran 2010
günü Konya'da
heryıl tekrarlanan
çetmililer gününe katılan
hemşerilerimiz**

O SES

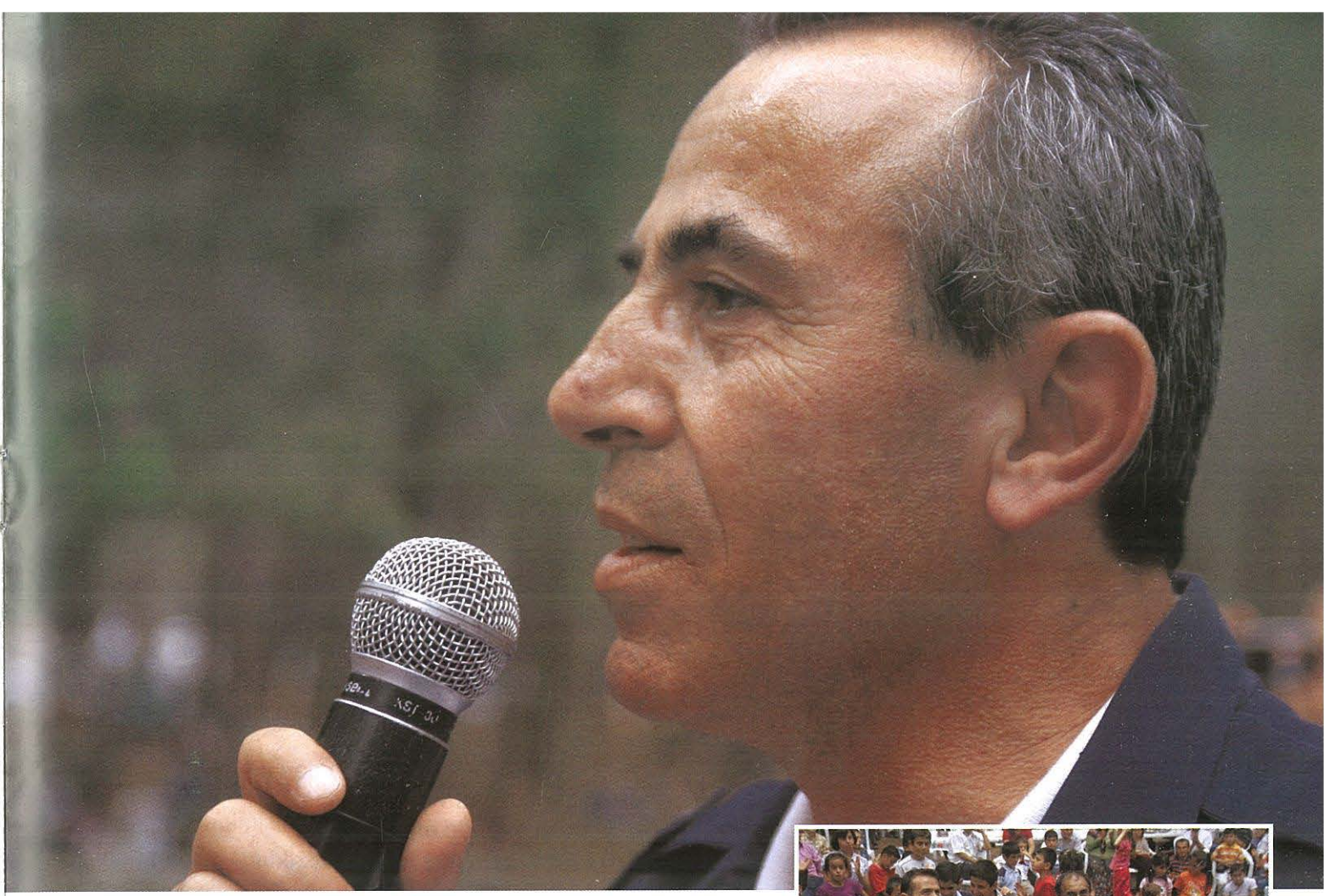
Gönderen : Hatice Gökgün

Hava bugün biraz bozuk galiba
Tonlarca yük var göz kapaklarımda
Açılmıyor gözlerim ulaşamadığım ışığa
Dedim uyuyayım biraz daha
Ne kadar uyudum, kaç zaman geçti
Kulağıma gelen ilk o sest
Aşınayım bu sese daha doğarken ben
Hiç unutamadım ki aynıydı bestesi
Yankılanırken o ses kulaklarımda
Bir el dolaştı göz kapaklarımda
Açayım ha gayret, hadi derken
Beyazlara boyandı birden dünya
Üzerine yattığım yatağım
Yüzüme atılan duvağım
Hoş geldin dedi ak dünyaya
Ama ben hayatımdan memnunum
Biri bana şaka yapıyor galiba

Yine birden o sesi duydum
İmam okuyordu minârede salâ
Çekin yüzüme attığınız duvağı
Nefes alamıyorum, çekin ne olur
Ben üşümüyorum ki, annem neden örtüyor
Yanımda bir hıçkırık
Neler oluyor kim ağlıyor
Tabi ya, kalkamayınca beni
Annem hasta sanıyor
Annem, ben iyiyim. Hem de çok iyi
Birazcık uzattım, rüya görmeyi
Bismillah şimdi kalkarım derken
Allâh Allâh kolumu oynatamıyorum ki
Yüzümdeki perdeyi şimdi biri kaldırdı
Anne bu kalabalık niye buraya toplandı
Hey ne yapıyorsun çeker misin elini
Neden bağlıyorsun ayak ile çenemi
Bugün var bir tuhafılık bizde
Size sesleniyorum duymadınız mı sesimi
Yine o ses minarede salâ
Göçtü birisi galiba
Sonu gelse de duysam
Ölen kim acaba
Of! Amma sıkıldım, ne kadar kalabalık
Kalkayım ben, çıkın odadan artık
Niye herkes ağlıyor, ablam-abim de gelmiş
Gözleri de yaşlı eyvah bizden mi yoksa
Duyacağım ismi, sâlanın sonunda
Gözyaşı her yan, baktığım her yer
Döküldü üzerime o sağınak, yer yer
Hiç kimse odamdan çıkmıyor
Kimse sesimi duyamıyor
Neler oluyor bana
Kalbim de atmıyor
Hayır olamaz yoksa
Ben mi öldüm acaba
Kime sorsam ki
Korkuyorum, ya ölen bensem
Allâh'tan geldim, yine O'na döneceğim
Biliyorum kesin dönüş var, ama
O yolun sonu ya Cennet, ya Cehennem
Ya benim yolum hangisine
Yok yok, ben rüyadayım galiba
Gel anne, beni uyandırısana
Her zaman aşınası olduğum o ses
Minarede okunuyor salâ
İnanamıyorum, ölen benmişim
İşte o ses, bunu ilan ediyor dünyaya.

Mustafa Öğüt'ten Örnek Davranış

Antalya Çetmililer pikniğinde ihaleye çıkartılan koyunu satın alarak vakfımıza bağışlayan Mustafa Öğüt, gelecek yıl ter-tiplenecek günün giderlerini böylece karşılamış ve örnek davranışıyla bütün hemşerilerimizin kalbini kazanmıştır.

Eşşe Bozdemir

Niğmetullah Uçar

Bilmem kaç yılında çetmide doğmuş
Yılları saymamış Eşşe Bozdemir
Hatıralar ile bir tarih olmuş
Bağı koparmamış Eşşe Bozdemir

Her çetmili gibi bedeni yormuş
Yokluğa katlanmış şükreden olmuş
Eski günlerini hep anıyormuş
Geçmişten kopmamış Eşşe Bozdemir

Dede hüseyinle evlilik yapar
İkisi kız olan beş evladı var
Hepsi kendisini rahmetle anar
Dünyaya salmamış Eşşe Bozdemir

Antalyaya gelir son yıllarında
Sevgisi fazladır torunlarında
Yaşamış onların aralarında
Hayattan bıkmamış Eşşe Bozdemir

Doktorları derman veremeyince
Yaşamak bedene olmuş işkence
Doğduğu yerleri çok özleyince
Mutlu olamamış Eşşe Bozdemir

Köye götürelim görsün denilmiş
Alanya yolundan devam edilmiş
Çaşırgısığından rahat geçilmiş
Bir şey anlamamış Eşşe Bozdemir
Ermenek yoluna yaklaşıyor
Çetmi kokusundan nefes alıyor
Geçmişe giderek bir an dalıyor
Toparlanamamış Eşşe Bozdemir

Otuz bir mayısın akşam vaktinde
Yaşadığı yerler hayallerinde
Seyir etmek vardı özlemlerinde
Köye varamamış Eşşe Bozdemir

Mucura girince araç savrulur
Umulmadık yerde bir kaza olur
Vadesi yetmiştir ömrü son bulur
Nefes alamamış Eşşe Bozdemir

Çetmi toprağına girmeden daha
Emanet canını vermiş Allaha
Açılmış önünde manevi saha
Burda kalamamış Eşşe Bozdemir

Cenazesi gider doğduğu yere
Sevdiği toprakta girer makbere
Teslim olmak gerek böyle kadere
Hiç karşı çıkmamış Eşşe Bozdemir

Sebepler bahane süre dolmuştur
Kader kendisine bir yol bulmuştur
Kimbilir belki de mutlu olmuştur
Dünyaya kanmamış Eşşe Bozdemir

Allahtan korkarak kulluk yapardı
Kabirde kendine yer hazırlardı
Dünyaya aldırılmaz cennet umardı
Boş boş oturmamış Eşşe Bozdemir

Nur içinde yatsın toprak kabrinde
Hayır hasenat var amellerinde
Alacağı vardır sevdiklerinde
Hepsini almamış Eşşe Bozdemir

Niğmetullah bilmez tam ahvalini
Görünüş anlatır kişi halini
Allah gözetecek sevdiklerini
Dünyaya dalmamış Eşşe Bozdemir

Niğmetullah UÇAR
Antalya
01.06.2010

Süleyman Varol

Selam Olsun
Alanyanın Yolu Uzun
Gelecektim Bu Güzün
Nasib Degilmiş Görmek Yüzün
Anne Sana Selam Olsun
..Sığındıda Çileklerim
Yeşermiş Dallarında
Son Buldu Dileklerim
Ömrümün Yollarında
Sığındıda Cevizlerim
Açık Gitti Gözlerim
Tutmaz Oldu Dizlerim
Yürüyene Selam Olsun
Sığındının Küçük Gözü
Sessiz Akar Saza Doğru
İmandır Hepimizin Özü
İnanana Selam Olsun
Bende Kaldı Bir Eser
Bilmem Şimdi Nerde Gezer
Sığındıda Yeller Eser
Gezenlere Selam Olsun
Saçımı Teli Uzun
Girdiğim Bu Yol Uzun
Anne Seni Çok Sevdim
Bende Bir Kınalı Kuzun
Severdim Ekmeği Aşı
Sen Bilirdin Anneciğim
Başıma Dikildi Mezar Taşı
Okuyana Selam Olsun
Uzun Olmaz Mezar Taşı
Anne Dökme Göz Yaşı
Haktan Geldi Bu Ölüm
Süleyman Buldu Yoldaşı
Benim Güneş Erken Battı
Karanlık Çöktü Birden
Süleyman Şimdi Uzun Yattı
Kalanlara Selam Olsun
Musallada Toplandılar
Baş Ucumda Saf Tuttular
Oğluma Haberi Unuttular
Kılanlara Selam Olsun
Ölüm Hak Hem Rahmet
Efendime Selam Olsun
Yarab Bize Verme Zahmet

Sevenlere Selam Olsun
Herkezin Vardır Hatası
Süleymanın Nedir Acep
Tabutumun Tahtası
Nerden Geldi Acep
Benden Yanı Helal Olsun
Çetmi Toprağındayım
Yaşımın Son Günündeyim
Kalanlara Selam Olsun.

...

(Bu Çetmi İnsanını Seven Biri
Tarafından Kaleme Alınmıştır..
Allah Rahmet Eylesin
08.06.2010.... Garib Çetmili)

ÇETMİ'DEN HABERLER...

YAŞLI, DÜŞKÜN VE HASTA OLANLAR

Mehmet YILDIRIM (Kör Mehmet)
Çetmi'de
Mehmet KARADENİZ
(Çetmi'de)
Mustafa ÖNDER (Kasım)
Çetmi'de
Osman AVCI (Avcı Osman)
Hasan BAYRAM (Hoca Hasan)
Yusuf BOZ (İzmir'de)
Ali BOZ (Çetmi'de)

EVLENENLER - NİŞANLANANLAR

Kembil Mustafa'nın oğlu Rama-
zan BOZ
Metin COŞKUN'un kızı Fatma ile
evlendi.

Özür

51.sayının yayınlanması ile birlikte dergimizin içeriği hakkında bir kısım eleştiriler aldık. Aslında bu eleştirileri böylesine haklı kılacak kadar büyük bir hata yapıldığının doğrusu ben pek farkında değildim. Eleştirilere konu olan mevzu sayın Niğmetullah Uçar'ın "Çetmi'de" başlıklı şiiri ve bu şiirin içeriği idi. Öncelikle bu şiir hakkında yapılan eleştirilerin yerden göğe kadar haklı olduğunu belirtelim.

Şiirde yer alan dizelerde, baştan ayağa ne kadar kötülük varsa sayılmış ve bu kötülükler istisnasız tüm Çetmililere mal edilmiştir. (51.Sayı Sh.36) Her toplum içerisinde hata yapan insanlar mutlaka vardır ama, bütün bir topluluğu aynı kefeye koyarak suçlamak, hele hele en ağır suçları toplumun tamamına mal etmek gibi bir yanılsa düşmek, üstelik o yanılsı savunmak aklın alacağı bir şey değildir. Bu şiiri ne yandan bakarsak bakalım savunmak mümkün değildir. Bu yüzden **bu şiirin yayınlanması noktasında sorumluluğu olan ben, göstereceğim gerekçeler ne olursa olsun bütün okuyucularımızdan özür diliyorum..**

O halde bu şiir dergiye niye girdi ve yazıldı?

Bana gelen yazıları dizgi yapan arkadaşla topluca intikal ettiriyorum. Niğmetullah Uçar'ın gelen 4 adet şiirini dizgi için gönderdim. Fakat 70 kıtayı aşan Mevlana ve 35 kıtaya varan Hadimi hakkındaki şiirlerinde dergiye konduğunu gördüm. O şiirlerin basılması durumunda dergide başka yazılara yer kalmayacak. Uzun şiirleri dizen arkadaşta çıkarmasını söyledim. Uzun iki şiir dergiden çıkartılınca geriye Çetmide ve Sudökülen şiirleri kalmış. Her iki şiirde dergiye girmiş. Normalde derginin baskıya girmesi aşamasında son bir kontrolden geçirip basılması gerekirken dergi Antalya'daki çetmililer gününe yetişsin diye ne ben nede Vakfımızın başkanı Sayın Mehmet Balcı tarafından kontrol edilemeden basıldı. Doğrusu kontrol etseydik o şiir basılmayacak mıydı sorusuna şu an, evet basılmazdı diyemiyorum. Çünkü, iyi niyetle hareket edip şiirde kötü bir şey olacağını düşünmez muhtemelen basılması yönünde şahsım adına evet derdim. Okusaydık elbette engeller, basılmasına müsamaha göstermezdik. Bu durum en azından benim sorumluluğum noktasında bundan sonra daha dikkatli olmam gerektiğini gösteriyor.

51. sayıda yer alan hatalar elbette sadece bu şiirden ibaret değildir.

Derginin dizgisi felaket derecede kötü.

Doğal hayat dönüş isimli yazı dört beş sayfa boyunca tekrar tekrar basılmış...

Aynı fotoğraflar kimi sayfalarda defalarca kullanılmış. Bazı fotoğraflar altyazılı olması gerekirken altyazılar ilave edilmemiş. Ne amaçla yayınlandığı ve ne olduğu belli olmayan fotoğraflar haline gelmiş.

Yukarıda bahsettiğimiz hataların farkına vararak bizi eleştiren herkese teşekkür ediyoruz. Aynı eleştirilerin hatalar söz konusu olduğu zaman tekrar tekrar yapılması ve doğrudan bizlere iletilmesi temennisiyle...

K.BOZDAĞ

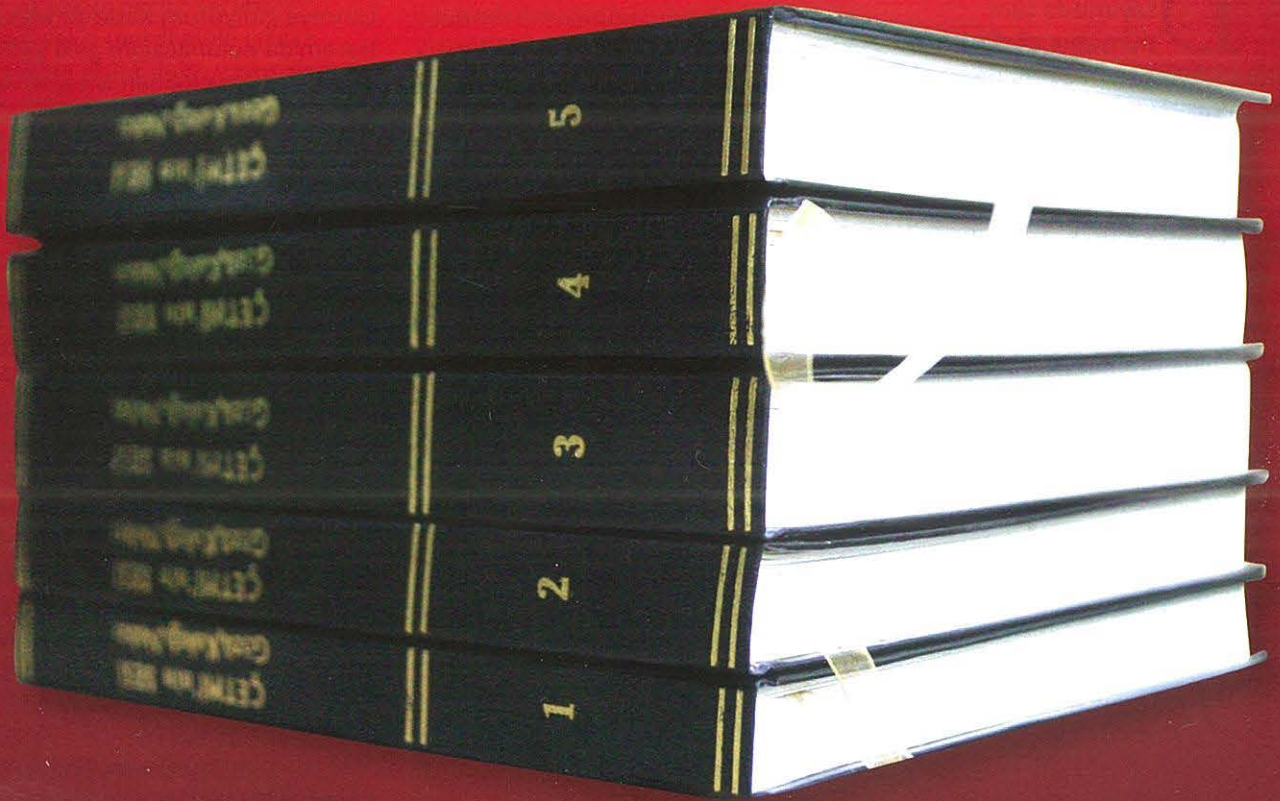
Çetmi'nin Sesi Dergisi
Ellinci sayıya kadar beş ciltte toplandı...
Gelecek nesiller için muazzam bir arşiv oluştu...
Hiçbir yerde bulunamayacak binlerce fotoğraf
dergi sayfalarında yer aldı...
Bütün bunlar ve daha fazlası
Çetmililer gününde sahibini bekliyor...

Bir daha toparlanması imkansız

5 CİTLİK KOLEKSİYON

AÇIK ARTTIRMA

ile Çetmililer gününde satılacak
ve elde edilecek gelir
dergi donanım ihtiyaçları için harcanacaktır.

Kon Tv Haber Dairesi Başkanı Mustafa Tatlısu ile Mavi Marmara Gemisi Röportajı

Ahmet Zengin

“Dergi olarak bu sayımızda tüm dünyanın gözleri önünde cereyan eden 80 milde İsrail terörü olarak da tarihe geçen Mavi Marmara Gemisi baskını öncesi ve sonrası yaşananları okuyucularımızla paylaşalım istedik. KONTV Haber Dairesi Başkanı Mustafa Tatlısu’ya Mavi Marmara’yı sorduk..

Geminin yolcularından biri de sizdiniz. Bu geminin nasıl şanslı yolcusu oldunuz?

“her şeyden önce üç ayları idrak ediyoruz. Üç ayların Çetmimize şehrimize ülkemize ve insanlığa hayırlar getirmesini temenni ediyorum. Bir kaç arkadaşla birlikte mukaddes topraklara yolculuğumuz olacaktı. Tamda yola çıkacağımız günlerin arefesinde KONTV’nin genel yayın yönetmeni olan Nurettin Bay Mustafa Bey dünyadan bir grup STK’nın organizasyonu ile Gazze’ye insani yardım gemisi gidecekmış

kurumumuza da davet var benim gönlümden sen geçtin gider misin dedi? Dostumuzun gönlünden biz geçmişsek aksi düşünülür mü derhal karar verdim..Yurt Haberler Müdürü olan arkadaşımız Bilal Çalıkluşu’yla birlikte geminin şanslı yolcusu haline böyle geldik.

“Pekiye bize biraz heyecanınızdan söz edin. Bir teklifin kabul edilmesinin ötesinde ne düşündünüz. Deneyimli bir gazeteci olarak sonucu tüm dünyaca malum olan süreci önceden kestirebildiniz mi yada alışık olunmayan bir seyahat şekli gemiyle yola çıkmak sizi endişelendirmedi mi?”

“Doğrusu beni bir şey heyecanlandırdı. O da tam umreye gitme arefesinde tekliften de birkaç gün önce okuduğum bir ayet. *“Kendisine âyetlerimizden bir kısmını gösterelim diye kulunu (Muhammed’i) bir gece Mescid-i Haram’dan çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa’ya götürün Allah’ın şanı*

yücedir. Hiç şüphesiz o, hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir. Bu ayet bir anda gözümün önüne geldi. Ben Umreye gidiyorum Kabe’de Mescidi Haram’da bulunacağım gelir gelmez etrafı mübarek kılınan Mescidi Aksa bölgesine ya da etrafındaki bir şehre gideceğim diye çok ciddi bir heyecan yaşadım. Diğer sorunuza gelince elbette kolay olmayacaktı. Karşınızda bütün dünyanın terörist kabul ettiği bir ülke var. Kaldı ki gemilerle ilgili insani yardımda olsa kesinlikle müsaade etmeyeceğiz müdahale edeceğiz gibi karşı açıklamalar yapılıyor. Tabiki bu yolculuk kolay olmayacaktı ve biz kolay bir görev için yola çıktığımızı düşünmedik.

“Sayın Tatlısu olay anına gelirse, biraz bize buradan bahsedebilir misiniz? Bütün dünyayı ayağa kaldıran o anı merak ediyoruz. Nasıl bir andı o? Neler hissettiniz ve siz tam o anda ne yapıyordunuz.?”

“Aslında olay anında ne yaptığımız dünyaya geçilen ve tüm dünya televizyonlarında yayınlanan saldırı

anı görüntülerinin tümünde var. O gece baya bir erken kalktım. O gece bildiğiniz gibi başta Kontv izleyicileri olmak üzere tüm dünyaya uydu aracılığıyla İsrail botlarının ve donanmalarının gemilerimizi taciz ettiğini duyurdum. Yani silahlı saldırıdan dört saat kadar önce. O gecenin aslında önemli gelişmelerle devam edeceğini hissettim. her gün gemiden yayın yapan gemi ahalisinin dertleriyle dertlenmeye çalışan birisi olarak bir ara İHH gönüllülerinden bir beyefendi yanıma yaklaşarak Mustafa Bey sınırlı sayıda elimizde maske var.60 tanede basın mensubu var. Bunun dağıtımını siz yapabilir misin dedi. Geminin iki kat aşağısında ince uzun koridorlarda birkaç dakika yürüyerek maskelerin bulunduğu depoya ulaştık. Yaklaşık on tane maskeyi bana verdi. Bende maskelerin kameramanlar için daha önemli olacağını, onların dünyaya göstereceğimiz görüntüleri ve fotoğrafları çekeceğini düşünerek kimseye sormadan kameramanlara ve foto muhabirlerine dağıttım. O gece birkaç saatlik bir uykudan sonra uyandım abdest aldım namaz için güverteye çıktım. Sabah namazına uyanmış kardeşlerimizle cemaatle namaz kıldık. Tam namazın ikici rekâtının zammı süresinin okunduğu anda birkaç kişinin botlar yaklaşıyorlar diye bağırma sesi duyuldu. Namaz kılındı ve selam verilir verilmez ben yedi sekiz merdivenle çıkılan kameraların bulunduğu yayın alanına çıktım. Aslında benim ve arkadaşım Bilal'in gerek insanlığa gerekse insanlığın sahibine olan en önemli görev anıydı bu. Ya elimizdeki bu uydu imkânıyla Ey dünya bir terör devletinin saldırısını görün diye haykıracaktık ya da bir taraftan helikopterler bir taraftan botlar zodyaklar donanmalar denizaltı saldırıları altında bir yere sığınıp bekleyecektik. Biz gemideki 650 insanında sorumluluğuyla saldırı anında yayını tercih ettik. Çünkü hem dünya hem yaratan, sizin göreviniz yayıncılıktı niçin saldırıyı duyurmadınız dememeliydi. Demeyecek de inşallah. Bir ara yayın dönüşünü görmek için koştum baktım ki yayın yok. Tekrar yukarı çıkıp yayın yok diye bağırdım. Birinci uydunun frekansını tespit eden İsrail askerleri karıştırıcıyla yayına müdahale etmişlerdi. İkinci uydu tam randımanlı olmasa bile

dünyaya görüntülerimizi ve seslerimizi ulaştırıyordu. Saldırılar çok daha şiddetleniyordu. Gemiye çok sayıda İsrail askeri çıkmıştı. Başımı kaldırıncaya kadar bağırdığımı duydum. İnerken kimi kardeşlerimiz yaralı vaziyette taşıyor kimi kardeşlerimizi vurulmuş yatıyor gördüm. Ve gözlerim bir ara gördükten sonra kaybolan Bilal arkadaşımızı aradı. Aslında yayını kontrol ve yayını yapma noktaları arasındaki koşturmacımda önüme gelen basın mensubu arkadaşlara Bilal'i sordum ama yine bulamadım. Dedim ki Bilal çektiği saldırı

görüntülerini haber merkezine geçiyordu. Haber merkezine geldiğimde Bilal de dâhil üç beş kişinin bana yat diye bağırmasıyla irkildim. Niye diye bağırdım birkaç saniye sonra korkunç bir bomba sesi duyuldu. İşte bunun için ayakta gördüklerini nişan alıyorlar dediler. Sürünerek bir köşeye geçtim ve Şu anons duyuldu. Konuşan Bülent Yıldırım'dı "Arkadaşlar müdahale etmeyin çok yaralımız var çok vurulan arkadaşımız şehidimiz var. Zayıat artmasın.2 ve 3 nolu odalara çekilin bekleyin"

"Mustafa Bey öyle bir konuşuyorsunuz ki sanki konuşmuyor görüntüleri gösteriyorsunuz. Olay

anını sanki görüntülü izletir gibi anlatıyorsunuz. Hakikaten etkileyici sahneler bunlar. Pekiyi size sadece saldırıldı mı? Hiç uyarılmadınız mı durun gidemezsiniz. Etrafınız sarıldı gibi?

"Hayır hayır. Asla böyle bir şey olmadı. Ancak bu sorunuzda müsaade ederseniz şunun altını çizmem gerekir. Birincisi biz uluslararası kara sulara seyreden bir yardım gemisiyiz. İkinci

bu gemide yaşlılar bebekler, kadınlar, her dinden din adamları var. Yüku insanlık özgürlük gıda ilaç vesaire. Üçüncüsü bu gemi her an rotasını değiştirme hakkına bile sahip. Amaç hâsıl olmuştur diye organizatörler dönme kararı bile verebilir. Yani şunu anlatmaya çalışıyorum. Gemi daha Gazze karasularına girmemiş, sert ya da değil sizin müdahale hakkınız ya da gemiyle irtibat hakkınız daha doğmamış. Sadece yok siz bana

geliyorsunuz diye niyet okuyorsunuz ve saldırıyorsunuz.

"Daha sonra gemi tamamen işgal mi edildi? Size ne yaptılar? Ne dediler nereye götürdüler? İşkence gördünüz mü? Bize biraz işgal sonrası gemiyi ve yaşananları anlatır mısınız?"

Evet, artık gemi tamamen işgal edilmişti. Camdan geminin her yerinde olduklarını görüyorduk. Ellerinde uzun namlulu lazer silahlarıyla oradan oraya gezen her renkten havacı karacı denizci komando askerler. Cama gelip silahlarını üzerimize doğrultup ellerinizi kaldırın diyorlardı. Ve saatlerce ellerimiz havada bekledik. Ve içeriye kapıdan girmeden kapalı ve kilitli olan bir tahliye kapısını kırarak silahı kapıdan uzatıp dışarıya bir kişiyi -zannediyorum DHA' dan bir arkadaşı- çağırdılar. Ardından TRT temsilcini ve üçüncü olarak beni. Eller havada dört beş tane asker namlular bana dönük. İki tanesi ters çeviriyor kapıdan arka arka çıkardılar. Cebimde ne varsa telefon para fotoğraf makinesi kaset, pasaport her şeyi boşalttılar ve üç asker eşliğinde 30/40 metre yürüterek geminin arka tarafına oturtular. Elleri

kelepçeli getirdikleri kardeşlerimizi yerlere dizüstü oturttular. Hatta eller arkadan kelepçeli ve yerler ıslak ve kanlı olduğu halde. Benim sol yanıma Çiğdem Hanımı oturttular. Gemide şehit edilen Milli sporcumuz Adanalı Çetin Topçuoğlu'nun eşi. Bu acıyı düşünebiliyor musunuz? Şehit olan eşinizin naşıyla İsrail askerlerinin elinde esir bir vaziyette eski rotası Gazze yeni rotası İsrail Aşdod limanı olan gemide gidiyorsunuz. Tepenizde üç dört metre yüksekte saatlerce uçan helikopter ve sizi sürekli ıslatıyor. Aç susuz ihtiyaçlarınıza otur yerine diyerek cevap verilen bir yolcuk. Gözüne baktığınız askerin namlusunun hemen size döndüğü, oturma şeklinizi değiştirmek için vücudunuzun küçük bir hareketiyle kafanızda gezen lazerlerle helikopterlerin oluşturduğu rüzgâr şiddeti altında ağır ağır yol alıyorsunuz. Gözünüzün önünde şehit olan yaralanan arkadaşlarınızın görüntülerinin gitmediği, arkadaşlarınızın katilleriyle aynı gemide elleriniz bağlı bir şekilde yolculuk işte. Hem de 13 /14 saat süren bir yolculuk.

Peki tam olarak hangi limana vardınız. Nasıl bir karşılama oldu?

“Zaten İsraili yöneticiler gemiyi Aşdot’a çekeceğiz. Gemidekiler için klimalı çadırlar hazırlıyoruz diyerek niyetlerini açıklamışlardı. O dediklere yere götürdüler. Aşağıda çadırların önünde birlerce insan var. Ellerinizi kelepçeli bir vaziyette yanınızda bir Mossat ajanı, bir asker, bir polis birde stajyer asker midir polis midir ajan mıdır bilemiyorum dört kişi masalara götürüyorlar. Bir yere götürüyorlar fotoğrafını çekiyorlar Bir yere götürüyorlar bütün parmakların izlerini alıyorlar Bir yerde götürüyorlar sorguluyorlar, bir yere götürüyorlar usulden sağlık kontrolünden geçiriyorlar, bir yerde çok çok ince arama yapıyorlar. Ve bunların her biri saatlerce sürüyor. Üzeriniz sırlıklam ıslak. Neyse uzatmayalım aynı görevliler nereye gideceğimizi bilmediğimiz otobüslere bindiriyorlar. Ancak beni ayırdılar. Herkesi otobüse bindirirlerken beni cezaevi aracına bindirdiler. Daha sonra karanlıkta iki kişiyi daha yanıma getirdiler. Ancak yan oturmak zorundasınız önüne eğilseniz başınız demire çarpıyor sağa sola dönemiyorsunuz.

Nereye gittiğinizi ya da götürüldüğünüzü söylediler mi?

O soruya gelmeden önce şu hususu tamamlayım. Beni tek bir araca alınca soruşturma masasındaki konuşmalarım ve günlerdir İsrail'in hoşuna gitmeyecek olan Televizyon yayınlarım gözümün önüne geldi. Dedim ki şimdi yaptıklarımızın karşılığını alacağız. Hayır, olur inşallah dedim. İsraililerin morali şu anda içinde bulunduğumuz geminin rotasından dolayı sıkılıyor olabilir ama gemideki aktivistlerin moralleri çok yüksek gibi haberler yapmıştım. Birde sorgu masasında İsrail'e yasa dışı yollardan geldiğiniz için yargılanacaksınız dediler. Ben de asla ben gelmedim ben uluslar arası kara sularda insani yardım gemisinde iken buraya sizin askerleriniz tarafından zorla getirildim diye karşı çıktım. Verdikleri evrakı önce imzalamadım Daha sonra not düşerek buraya zorla getirildim diye el yazımıyla yazarak imzaladım. Bütün bunlardan dolayı galiba bana başka bir muamelede bulanacaklar diye düşündüm.

Nasıl bir muamele?

Açıkçası ya bana işkence yaparlar yada şehit ederler diye düşündüm. **Şehit olmadık ama olayların şahidi olduk.**Böyle düşünürken bir de hani kurbanlarda kokmasın diye etleri dipfrize yada soğuk bir dolaba kayarız ya içeriye öyle bir şiddetle klima açtılar.Zaten üzerimiz sırlıklam ıslak, gemide ıslattılar.Çok üşüyorduk.Artık yavaş yavaş Allahım ne olacaksa olsun diyecek hale geliyorsunuz” ve araç

bir yerde durdu.takriben bir buçuk saat bir yolculuktan sonra.Meğer bizi Biriseba (Beershaba) denilen bir şehirdeki cezaevine getirmişler. Saatler süren bir kimlik tespiti aramalar, aramalar tekrar aramalar derken koğuşa aldılar. Ardından 5206 numaralı hücreye. Bir yatak, yarım saatte bir saatte gelip dışardan ışığınızı yakıp bağırın bir adam adın ne kaç kişiniz bu kaç kez böyle devam etti. Yeme yok içme yok imkân yok. Telefon yok. Dolma biber salatalık su getirdiler. Bilal arkadaşımızla birlikte sabah öğlen ve akşam birer yudum yani üç yudum su içme kararı aldık. Hayatta kalalım diye.

Kaç gün böyle devam etti. Neler hissetmeye başladınız. İçerde ne yaptınız Hani cezaevi tabirleri var ya volta attınız mı?

“Volta atılacak alan yok ki. Neyse latifeler bir tarafa Allah'a olan görevlerimize eksiksiz devam etmeye çalıştık. İçtiğimiz üç yudum su bizi ayakta tutmaya yetiyordu zaten belki günde bir tanede ya bir dolma biber ya da bir salatalık yiyorduk. Ne hissettiğim değil de acaba bu olay Türkiye de nasıl bir yankı bulmuştu. Dünya bu olay karşısında ne yapıyordu. Tam olarak Şehit ve yaralı sayımız kaçtı. Bunları merak ediyordum. Nitekim zannediyordum ikinci gündü başlarında kippa olan iki üç Yahudi görevli geldi hücrelerden koğuşa aldılar. Konsoloslar gelecek görüşme yapacaksınız dediler. Konsoloslar geldi. Arkadaşlarımızın farklı talepleri oldu. Ben de konsolosluğumuzdan gelen ikinci

kâtip olduğunu öğrendiğimiz bayan diplomata bu olayın dünyadaki ve Türkiye'deki yankısının ne olduğunu sordum. Dedi ki beyefendi dünyada deprem etkisi yaptı Türkiye İsrail'le bütün ilişkilerini dondurdu. Başbakan Erdoğan konuyu Dışişleri bakanıyla dünya gündemine taşıyor. Peki, kaç şehidimiz var dedim. 16 Şehit 50 yaralı var dedi. Bizim için tam bir yıkım oldu; ama daha sonra yani birkaç gün sonra şehit sayısının 9 yaralı sayısının 17 olduğunu öğrendik. Peki, neden yaralı ve şehit sayılarında değişiklik oldu. Bana göre Mossadın bir oyunu. Bu 16 şehit 50 yaralı denince rakam yüksek ve tepki dozunda artış olacak. Yüksek olan rakamları aşağıya düşürmek kamu tepkisi üzerinde azalan tepki oluşturacağından bu yolu bilerek ve isteyerek denediğini düşünüyorum.

"Yaşadığınız korkunç anları tekrar tekrar yaşıyoruz ancak röportajımıza son vermeden biraz da gelişinizi dönüşünüzü konuşalım. Bir de artık biz buralarda kaldık diye bir düşünceye kapıldığınız an oldu mu? Son olarak bir sudan bahsediliyor, o sudan size de içirildi mi? Sağlığınız nasıl?

"Yani 9 şehidin 17 yaralının yanında bizim sıkıntılarımızın adı bile olmaz. Sadece sorduğunuz için cevap vermiş oluyum. Ellerimin çok sıkı kelepçelenmesinden dolayı sol elimin başparmağında uyuşma var ve halen devam ediyor. Buralarda kaldık düşüncesine hiç kapılmadım. Can havli durumuna şükürler olsun hiçbir anda düşmedim. Altı buçuk milyar insanın arasından altı yüz elli insan, insanlık adına, çocuklar aşkına yetimler öksüzler derdine bir gemiye bindirilmiş gidiyor. Olacaklara başa geleceklere eyvallah dedik. Evet, bir su verdiler ben de günde üç yudum içtim. Bahsedilen su o olabilir mi bilemiyorum. Ancak tadı değişti. Adli tıpta İstanbul'da ciddi tetkikler yaptılar, gerçi sonuçlarını henüz almadım ancak bildiğim kadarıyla içirilen o suyun etkisi 24 saat sonra geçiyormuş. Kanda çıkmamış.

Dönüşümüz uzun bir bekleyişten sonra Beershaba'dan otobüsle Televiv havalimanına getirilmemizle son buldu. Türkiye'nin en modern en yeni ve konforlu uçağı gönderilmişti İsrail'e. Üç tane Ak Parti genel başkan yardımcısı ve milletvekilleri karşıladı bizi. En son aktivistinde uçağa

binmesiyle saat 01 sularında uçağımız havalandı. 03 sularında İstanbul'a ulaştık. 2 saat kadar süren İstanbul adli tıp tetkikleri ve sabah 07.00 uçağıyla 08 gibi Konya'ya ulaştık.

Pekiye Son olarak bugün rotası Filistin olan bir gemi yola çıksa Mustafa Tatlısu yeniden gider mi? "evet"

Sevindirici bir gelişmeyle röportaja son vermek isterim. O gün 650 insan gitti ama bugün 100 Binin üzerinde insan Gazze gönüllüsü olarak ismini yazdırıyor. 100'ün üzerinde gemi yola çıkmak için sabırsızlanıyor.

Sevgili Çetmi dergisi okurlarımız Gazze gazisi Mavi Marmara Gemisinin gönüllü basın mensubu KONTV Haber dairesi Başkanı Mustafa Tatlısu'yu bu sayımızda misafir ettik. Evet, Sayın Tatlısu size tekrar tekrar geçmiş olsun diyor röportajımıza katıldığınızdan dolayı teşekkür ediyoruz.

Asıl ben teşekkür ediyorum. Kardeşlerimizle bizi buluşturduğunuz için. Allaha Emanet olun. 15.06.10

İhale İlanı

Vakfımıza ait aşağıda vasıfları yazılı gayrimenkullar açık artırma usulü ile satılacaktır.

İli	İlçesi	Mahalle	Ada	Pafta	Parsel	Vasfı	M2	Rayiç Bedel
Konya	Meram	Kürkçü Mah	273	18	71	Dükkan		30.000 TL.

Rampalı Çarşı

Kat 2 No:186

Konya	Taşkent	Çetmi Yeni Mah. Dükkan	25 M2	15.000 TL
Konya	Taşkent	Çetmi Yeni Mah. Daire	110 M2	45.000 TL.
Konya	Taşkent	Çetmi Yeni Mah. Daire	60 M2	25.000 TL.
Konya	Taşkent	Çetmi Yeni Mah. Daire	60 M2.	25.000 TL.

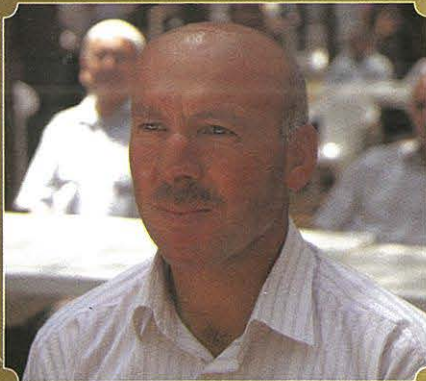
Bu gayrimenkulların satışından elde edilecek gelirlerle vakfımız için daha elverişli dükkan veya bürolar alınacaktır.

İhale tarihi : 10 Eylül 2010 Cuma günü
Yeri : Belediye Toplantı Salonu
Saati : 13.30

Not: Konu ile ilgili bilgi almak isteyenler Vakıf başkanlığına müracaat edeceklerdir.

Tel: 0 332 3512667 GSM: 0 536 252 27 09

*Muhterem Hemşerilerimin
Mübarek Ramazan Bayramı'nı Tebrik Eder,
Memleketimize ve İslam Alemine
Hayırlar Getirmesini Dilerim.*

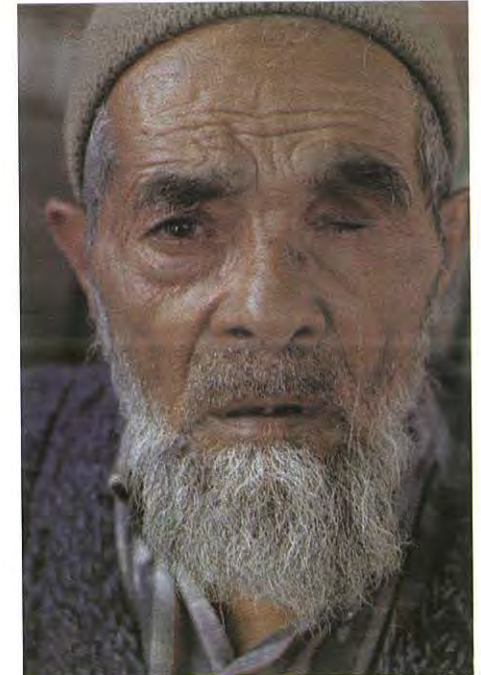
MEHMET ALİ GÜVEN
ÇETMİLLER VAKFI
ANTALYA TEMSİLCİSİ

merkezli pastane ürünleri üreten bir firmaya transfer oldum. Akdeniz bölgesinde tanıtım faaliyetlerinde öncülük yaptım.

Daha sonra kendi pastanemi faaliyete geçirdim. Unlu mamuller işine girdim. Fakat bizim sektörde imalattan gelen ustaların işletmecilik sahasında başarılı olmadıklarını fark ettim. Ne kadar mücadele etsek başarılı olamıyoruz. Buda ustalara has bir şey demek ki. Birde Çetmili pastacılar olarak Antalya'da önemli bir ağırlığımız var. Ne hikmetse kendi aramızda toplanıp kooperatif şeklinde örgütlenip organize olamıyor çok fırsatları değerlendirmemiz gereken bir ilde böylesine bir çalışma içerisine girmiyor giremiyoruz. Bu sektörde faaliyet gösteren bizlerin birlikte yapacağı çalışmalardan elde edilecek neticeler harika olurdu. Ben birlikte bir şey yapamamanın üzüntüsünü yaşıyorum.

Yıllardır bu sektörde verdiğim mücadeleden sonra ne iş yapabilirim? Diye düşündüm. Pastacılığın verdiği yorgunluk ve bıkkınlık farklı bir iş arayışına vesile oldu. Sevgili ortağım Ali çite beyle sohbet ediyoruz. Arkadaşım seracı ben pastacı. Sohbet sırasında lokanta fikri aklımıza yattı. Başta küçük köfte piyaz dükkanı diye yola çıktık. İnşaata başladık. İnşaat sırasında adını Konya Etli ekmek" koyalım dedik. Izgara çeşitleri dedik Çorbayı

Veyssel Gökgün ile

Veyssel Gökgün Antalya'da çalışan bir hemşerimiz. Antalya Aksu Beldesi Pınarlıda Havaalanı yanında ve Çevre yolu üzerinde ortağı ile birlikte açtığı lokanta SULTAN ÇORBACI ile dikkati çekiyor. Ayrıca Antalya Çetmililer günü etkinliklerinde organizasyon'da rol alıyor. 28 Yılın sonunda geldiği nokta nedir? Hangi aşamalardan geçmiştir? Yaptığı işler ve içinde bulunduğu hal ile kendisini sizlere tanıtalım istedik. Sordüğümüz sorular ve aldığımız cevaplarla işte Veyssel Gökgün.

1982 Yılıın sonuna doğru Antalya'da Pastacı çırağı olarak çalışmaya başladım. Çalıştığım süre içerisinde edindiğim tecrübelerle kendimi iyi bir pastacı olarak yetiştirdiğime inanıyorum. Çalıştığım pastane ve oteller seçkin yerlerdi. Pastaneler ve özellikle otellerde istediğim seviyede hep yöneticilik yaptım. Başarılı da oldum. Mesleğimi severek yaptım. Otelden İstanbul

"28 Yıl Sonra Neden?"

da ilave ettik. "Sultan Çorbacı" diye rotayı çizdik. Küçük 40 kişilik dükkan diye çıktığımız lokanta fikri, 600 kişilik restoran oldu. Tabi bu seviyeye her gün bir yenilik ekleyerek geldik. Kazancımızı hep yenilik yapmaya yatırdık halen devam ediyoruz. Biz pastacılık ve seracılıktan usanmış iki insan ve yeni bir sektörün verdiği heves. Aramızdaki iyi diyalog, saygı ve güven bu günkü restoranımızı bu hale getirmemize neden oldu. Şu anda kendimizle beraber 25 kişiye iş veriyoruz. Bundan da ayrı bir zevk duyuyoruz. Biz hep iyiliğin güzelliğini yanında yer almak istiyoruz. Allah'ımıza şükrediyoruz. Daha iyi hizmet nasıl verebiliriz diye sürekli araştırıyoruz. Bütün bunlar bir yana köyümün hasretini çok çekiyorum. Yılda az aralıklarla da olsa 4-5 defa gidip geliyorum. Ben yurdumuzun neresinde olursa olsun Antalya, Bursa, İzmir fark etmez hemşerilerimizin oralarda da bir araya gelmesi gerektiği düşüncesindeyim. Bu birlikteliği iki yıldır Antalya'da gerçekleştiriyoruz... İlerde kurumsallaşarak vakfımız adına daha iyi hizmetlerin organize edilebileceğine inanıyorum.

Bütün hemşerilerimi saygıyla selamlıyor ramazan-ı şeriflerini tebrik ediyor bayramlarını kutluyorum.

BEDRİYE AKBAY

Hatıp hocalardan Ahmedin kızı
Diye geziyordu Bedriye yenge
Herkesin alnına yazılır yazı
Sonu bilmiyordu Bedriye yenge

Çocukluğu yaşar yokluk anında
Kardeşleri vardır yanı başında
Çalışır genç kızken tarla bağında
Candan bezmiyordu Bedriye yenge

Ahmet Akbay ister ona evet der
Kedersiz yaşamak hep gülmek ister
Düğünü yapılır tüm bunlar kader
Devam ediyordu Bedriye yenge

Köyden Antalya'ya taşındığında
Kim bilir ne vardı onun aklında
Gülerdi evine varıldığında
Buyurun diyordu Bedriye yenge

Her zaman her yerde gülerdi yüzü
Kimseyi kırmazdı tatlıydı sözü
Belli ki temizdi kalbiyle özü
Eli seviyordu Bedriye yenge

Hem dünya hem ahret uğraşıyordu
Bir yandan rabbine şükrediyordu
Hastalık musibet beklemiyordu
Hoşluk istiyordu Bedriye yenge

Antalyada hava sıcaktır diye
Giderlerdi yazın korkuteli'ye
Güzün gelirlerdi tekrar geriye
Tercih ediyordu Bedriye yenge

Bir hastalık buldu atmış yaşında
Unutkanlık oldu hafızasında
Çaresiz kalmıştı dert karşısında
Uğraş veriyordu Bedriye yenge

Zamanla hastalık ilerlemişti
Hafızadan her şey tam silinmişti
Çocuk gibi şaşkın hale gelmişti
Tepki vermiyordu Bedriye yenge

O gülen gözleri hiç gülmez oldu
Sevgi saçan yüzü birazcık soldu
Sevenleri yandı herkes kahroldu
Gün gün eriyordu Bedriye yenge

Yıllar böyle geçti sürdürdü hayat
Görüp bildiğinden alamadan tat
Vade tamam olup dolunca saat
İsyan etmiyordu Bedriye yenge

İki temmuz onun doğduğu günüdür
On bir ağustosta bitmiştir ömür
Atmış sekiz sene hayat sürmüştür
Çile çekiyordu Bedriye yenge

Allah ne yaparsa bir hikmet vardır
Belki onun için böylesi kardır
Biz anlayamayız aklımız dardır
Belki seziyordu Bedriye yenge

Ramazan ayında ilk günü gördü
Mezarlık morgundan yolculuk sürdü
Mezarına onu dostlar götürdü
Kabre giriyordu Bedriye yenge

Doğumu, ölümü sıcakta oldu
Saygılı sevecen iyi bir kuldu
Dünyadan ayrılıp Mevla'yı buldu
Hayır demiyordu Bedriye yenge

Allah rahmet etsin yatsın kabrinde
Zaten o hissizdi son günlerinde
Yıllar böyle geçti kendi halinde
Sessiz geziyordu Bedriye yenge

Şimdi mezarında huzura ersin
Mevlam ona geniş bir cennet versin
İhsanı bol onun rahmet göndersin
Bunu bekliyordu Bedriye yenge

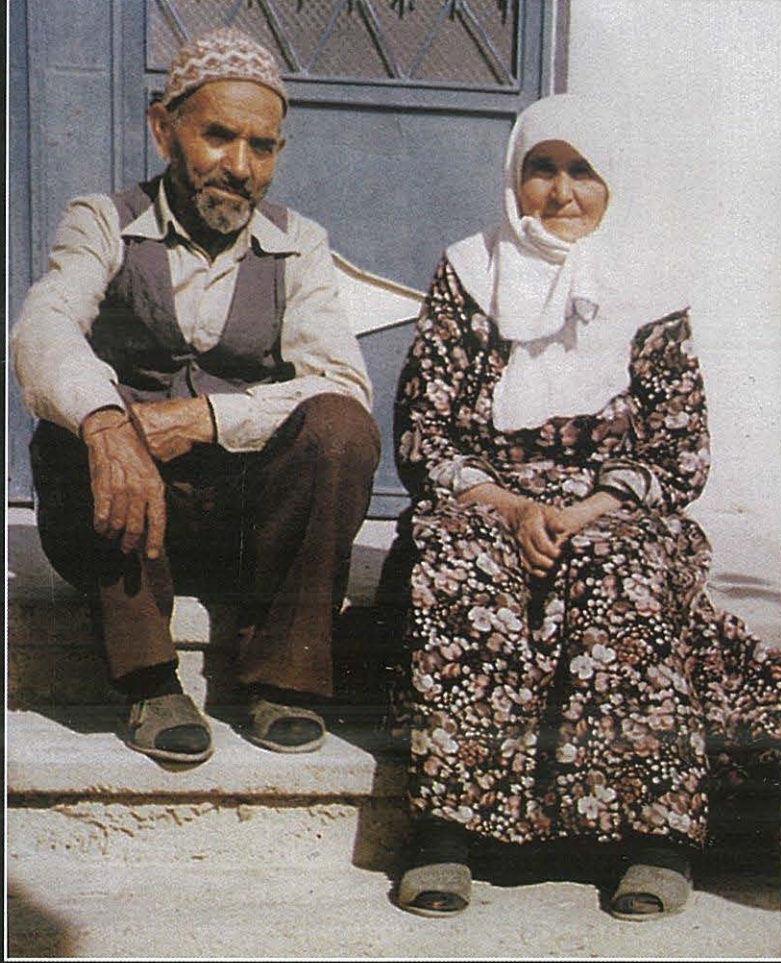
Niğmetullah UÇAR
Antalya
12.08.2010

Hemşehrimiz
Ahmet AKBAY'ın Eşi
Bedriye AKBAY, Antalya'da
vefat etmiştir.

Kendisine Allah'tan Rahmet,
yakınlarına
Başsağlığı Dileriz.

VEFAT

Köyümüzün Büyüklerinden
Emin Yusuf olarak bilinen Yusuf Bakdemir'in (D.T. 1918)
Eşi Ayşe Bakdemir (D.T. 1915)
Konya'da vefat etmiştir.

**Kendilerine Allah'dan rahmet
ve sevenlerine başsağlığı diliyoruz.**

Çetmi'ye Hizmet

Çetmi ve Çetmiliye hizmet aşkıyla yola çıktık. Seçtiğimiz günden bu güne gece gündüz demeden sizlerin ilgi ve desteğiyle çalıştık çabaladık. Yaptığımız her hizmette küçük büyük bütün Çetmililerin katkısı vardır. Bizler sizin için varız ve varlığımızı borçlu olduğumuz halkımıza hizmeti canımıza minnet biliriz. Halka hizmet, hakka hizmettir ölçüsünü her daim kendimize şiar edindik. Bu yolda ve bu uğurda çalışmak yapılacak hizmetlerin en güzelidir diye düşünüyoruz.

Bu güne kadar yaptığımız çalışmalar hakkında zaman zaman bilgiler verdik, sizleri haberdar etmeye çalıştık. Ancak, biz yapılması gereken en önemli hizmetlerin gönülleri kazanmakla gerçekleştireceğine inanıyoruz.

Yunus Emre'nin izinde yürüyüp, Mevlana'nın hoşgörüsünü kuşanmak ve yaratandan ötürü bütün yaratılmışları sevmek gerek.

Bizim için Çetmimizi sevmek ve bu diyarın insanlarına hizmet etmekten büyük saadet olamaz. Halkımızın her yönü ile kalkınması için var gücümüzle çalışmaya devam edeceğiz. Türkiye'nin her neresinde olursa olsun bütün hemşerilerimizi Çetmimize bekliyoruz. Buralarda yaşayan insanlar ve bu topraklar siz hemşerilerimizi her daim bağrına basacak ve sizi hasretle kucaklayacaktır.

Birbirimizin dertleri ile dertlenelim. Akraba ziyaretlerine önem verelim. Hastalarımızı yalnız bırakmayalım. Muhtaçlara yardım edelim. Okuyan öğrencilerimize sahip çıkalım. Büyüklerimizi incitmeyelim. Çocuklarımızı sevelim. Tabii zenginliklerimizi koruyalım. Şefkat ve merhametten ayrılmayalım. Tevazu ve teslimiyet bizim koruyucu kalkanımız olsun. Aramızdaki bağları kuvvetlendirelim. Sevinçlerimizi çoğaltalım dertlerimizi paylaşalım. Birimiz hepimiz, hepimiz birimiz için çalışalım. Vakfımızın çalışmalarına az çok demeden karınca karınca

da olsa yardımcı olalım. Belediye hizmetleri istisnasız bütün hemşerilerimiz içindir. Memnun kalmadığınız uygulamalar hakkında bizleri haberdar ediniz. Varsa hatalarımızı telafi edelim.

Çalışmalarımızda bize yön veren temel ölçü, "hak, hukuk ve adalet"le yol almaktır. Yolumuz çizgimiz ve ölçümüz bellidir. Bizler hiçbir zaman adaletten sapmayacağız. Halkımıza hizmet etmekten ve görevimizi layıkıyla yapmaktan başka bir derdimiz yoktur.

Geçmişimizin ve geleceğimizin içinde şekillendiği Çetmi için yapılması gerekenler yapılanlar yanında tabii ki çok azdır. Bildiğiniz gibi imkanlarımız bizim istediğimiz sonuçları almaya yetecek kadar çok değildir. Bizler belediyemiz bütçesinin elverdiği imkanlar ölçüsünde halkımıza hizmet etmenin gayreti içerisinde çalışmalarımıza kesintisiz devam edeceğiz.

Önümüzdeki dönemde anayasa referandumu gibi çok önemli bir konuda sandığa gidilecektir. Halkımızın hangi siyasi görüşten olursa olsun, alacağı karar noktasında gereken hassasiyeti göstererek doğru karar vereceğine inanıyor, sonuçların milletimiz için iyi olacağına inanıyoruz.

Çetmi'ye hizmet noktasında yaptıklarımız ve yapacağımız her şey için bize verdiğiniz destekten dolayı halkımıza teşekkür ediyor, bu vesileyle yaklaşan ramazan bayramının bütün hemşerilerime yeni güzellikler getirmesini diliyorum ve bu vesileyle bayramınızı tebrik ediyorum.

Daha güzel bir yarın için Çetmi'de buluşmak dileğiyle...

Osman Arı

BELEDİYE BAŞKANI

**Çetmi
Belediyemiz
tarafından
Eski İlkokulun
bulunduğu yer
olan Ekinlik
Sokakta
yapılana
başlanan 9 Daire
Lüks Lojmanlar
Çetmililer
gününden sonra
ihaleyle satışa
çıkacaktır.**

Dışişleri Bakanımız Ahmet Davutoğlu

Ahmet Davutoğlu hepimizin bildiği gibi Taşkent'li. 1959 yılında Konya'nın Taşkent ilçesinde doğdu. Ortaöğrenimini İstanbul Erkek Lisesi'nde tamamladı. Boğaziçi Üniversitesi Ekonomi ve Siyaset Bilimi Bölümlerinden mezun oldu. Aynı üniversitenin Kamu Yönetimi Bölümünde yüksek lisans, Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde doktorasını tamamladı. 1990-1995 yılları arasında Marmara Üniversitesi'nde çalıştı. 1993'te doçent, 1999'da profesör oldu. Beykent Üniversitesi'nde Uluslararası İlişkiler Bölümü Başkanlığı yaptı. Halen ülkemizin Dışişleri Bakanı. Bu toprakların insanı.

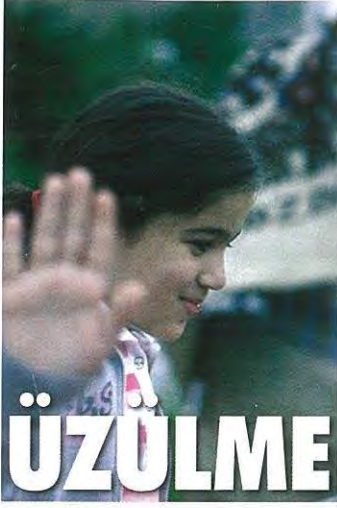
Ufku ve vizyonu bu ülke sınırlarını çoktan aştı. Dünya uluslar arası meselelerde onun çerçevesini çizdiği rotada şekil alıyor desek abartmış olmayız herhalde. ABD Dışişleri Bakanlığının Avrupa ve Avrasya'dan Sorumlu Bakan Yardımcısı Philip Gordon, "Bugünlerde ne zaman nereye seyahat etsem, sıklıkla duyduğum

cümlelerden biri, 'Ahmet Davutoğlu daha yeni buradaydı' oluyor" diyor. O'nun Türkiye'nin dış politikası hakkında ortaya koyduğu fikirler, milletimizin geçmişte yaptıklarını hatırlatıcı misyonuna yavaş yavaş geri dönmeye başladığını gösteriyor. Afganistan ziyaretinin birinde ziyaret ettiği Afgan valisi Davutoğlu'ndan şehrin okul, yol, hastane ve benzeri ihtiyaçlarının karşılanması talebinde bulunuyor.

Ortadoğu ülkelerinden Asya ve Afrika'ya bütün her yerde Türkiye'nin politikaları etkili oluyor. İsrail karşısında takınılan kararlı tavır özellikle Arap ülkelerinde yönetici konumunda bulunan idarecilere örnek oluyor. Türkiye'nin başarılı diplomasi atakları adı sanı bilinmeyen başka ülkelere kadar sirayet etmiş ve her yerde Türkiye'nin öncü rolü konuşulur olmuştur. Bütün bunlar değerli hemşerimiz Sayın Ahmet Davutoğlu'nun yıllar önce ortaya koyduğu çalışmaların hayata geçirilmiş halidir. Stratejik

Derinlik ismini verdiği eserde yıllar önce olayların perde arkasını ortaya koyması, görünmeyen ve bilinmeyen kimi hadiselerle derinlemesine nüfuz etmesi dış politika alanında yeni ufuklarda kanat çırpmamıza vesile olmuştur.

"Ortadoğu'yla dini, Kafkaslarla dini ve ırkı, Balkanlar'la tarihi bağlarımızı ülkemiz siyasetinin normları" haline getirmiştir. Türkiye'yi geçmişinden, özellikle Ortadoğu'dan koparıp batıya bağımlı yaşamaya mahkum etme anlayışydı. Komşularımızla sıfır problem politikası ile bu anlayış çökertilmiş Suriye, Ürdün, Irak, İran, Lübnan gibi komşu ilkelerle eski bağlarımız tekrar kuruldu kuruluyor. Dünyanın neresinde bir felaket varsa oraya müdahale edilerek yardımlar yapıldı yapılıyor. Daha saymakla bitmeyecek hizmetlerin gerisinde Sayın Dışişleri Bakanımız Ahmet Davutoğlu'nun vizyonu vardır. Kendisi ile hemşerileri olarak gurur duyuyoruz.

Üzölme

Çünkü hüzn, düşmanı sevindirir, dostunu üzer, haset edenin diline düşürür.

Üzölme

Kaybettiğin şey için üzölme çünkü daha pek çok nimetlere sahipsin. Allah'ın sana bahşettiği diğer nimetleri düşün ve şükret. Allah Teala, "Allah'ın nimetlerini saymaya kalksanız buna güç yetiremezsiniz" buyurmuyor mu?

Üzölme

çünkü hüzn, kaybolanı geri getirmez, öleni diriltmez, kaderi değıştirmez, hiçbir fayda getirmez

Üzölme

Ehli batılın sözlerinden dolayı üzölme, onların tenkitlerine sabrettiğin sürece mükafatlandırılacağını unutma.

Üzölme

Çünkü hüzn sinirleri yıpratır, kalbini yorar, gecelerini mahveder.

Üzölme

İnsanlara ihsanda bulunduğun sürece üzölme. Çünkü mutluluğun yolu insanlara ihsanda bulunmaktan geçer.

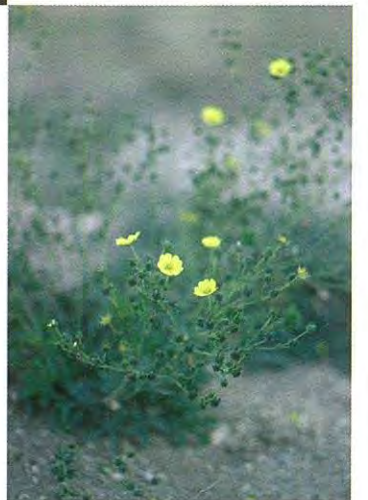
Üzölme

Eğer günah işlediysen tövbe et, istiğfarda bulun, yanlış yaptıysan düzelt, O'nun rahmeti sonsuz, kapısı hep açıktır.

Üzölme

Çünkü iyiliğin mükafatı on mislinden yedi yüz misline, kötülüğün karşılığı ise sadece mislince

Üzölme

Dünya, ne seçim, ne geçim dünyasıdır; dünya, bugün var yarın yok, imtihan dünyasıdır.

Üzölme

Hakk'ın rızasına uygun düşen belâ, kulun sevgisini artırır.

Üzölme

Altın, ateş ile; iyi kul da belâ ve musibet ile tecrübe edilir. (Hz. Ali r.a.)

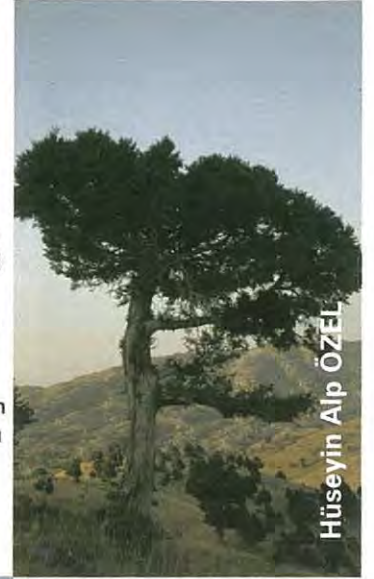
Üzölme

İnsanlar, başlarına gelen belâ ve musibetleri ondan daha büyükleriyle kıyas etselerdi, şüphesiz belâların bazısını âfiyet kabul ederlerdi.

Üzölme

Karşı karşıya kalabileceğin muhtemel bir musibet için en kötü ihtimal ne olabilir sorusunu kendine sor. Sonra bu muhtemel sonuca kendini alıştı, ona tahammül etme konusunda kendine telkinde bulun. "Allah bize yeter, O ne güzel vekildir" ayetini tedebbür ederek bu hali sakın bir şekilde iyimser bir tabloya dönüştürmeye bak.

Hüseyin Alp ÖZEL

Üzölme

Şunu unutma yaşadığın günün sınırları içinde yaşamazsan sıkıntı ve kaygıların artacak demektir. Biraz daha açarsak; Sabaha gıktıktan sonra artık akşamı bekleme, akşama kavuşunca da sabahı bekleme. Ne maziye takıl kal ne de gelecek kaygısı içinde ol. Yani anı yaşa.

Üzölme

İnne maal usri yûsran / Her zorlukla birlikte kolaylık vardır. Yani kolaylık zorluğun içinde saklıdır!.. Bir başka ifade ile; kolaylık; zorluk zannettiğimiz şeyin taa kendisidir!..

16. Çetmi'liler Günü PROGRAM

6 Eylül 2010 Pazartesi günü, Saat 10:00'da,
Kermes Açılışı

10 Eylül 2010 Cuma günü, Saat 11:00 ile 13:00 arası,
SILA YEMEĞİ

Akşam Saat 20:00'da,
Protokol konuşmaları

Akşam Saat 20:30'da,
Selahattin Alpay - Süreyya Davulcuoğlu Konseri

BEDREK

Fatih Bedir Organizasyon

Kurumsal Kimlik
Amblem
Logo
Logotype
Kartvizit
Dosya
Kurum Kitapçığı
Tanıtım Ürünleri
Katalog
Broşür
İnsört
Billboard

Balon Dekorasyon
Bayrak Süsleme
Baskılı Balon
Havai Fişek Gösterisi
Palyaço
Şişme Palyaço
Jonglör
Masal Kahramanları
Orta Oyunları
Sihirbaz Gösterisi
Mehteran Takımı
Sanatçı Temini
Ses ve Sahne Sistemleri
Sunucu ve Hostes

BEDREK GROUP

Cumhuriyet Mah. Fatih Cad. Apaydın Apt.
Kat:2 No:35 ANTALYA
T: +90 242 345 38 02 F: +90 242 346 67 61

www.bedrek.com

DEDEOĞLU İNŞAAT LTD ŞTİ

SATILIK LÜX DAİRELER

DEDE BOZDEMİR | SİDDİK BOZDEMİR

0.532 611 48 75 0.536 323 00 14

Tel: 0.242 339 39 20

Düdenbaşı Mah. 2303 Sk. No:44 - ANTALYA